

(Mr. SPEAKER.)

require interruption of the appointed business. Secondly, the grant of lease is in accordance with the Mining Act and the rules thereunder; in other words, it is an order passed in the ordinary administration of law. Thirdly, other Parliamentary opportunities were and are available to the Hon'ble Member to debate this question, namely, during the debate on the motion of Address of Thanks, which had been set down for Saturday the 16th and are available today as well as on the Demands for Additional and Supplementary Grants coming up for debate tomorrow and the day after. In such circumstances there is a long list of authority to show that an adjournment motion of the kind now sought to be moved is not admissible.

I accordingly hold that this adjournment motion is not in order and I disallow it.

BUSINESS OF THE HOUSE.

Mr. SPEAKER.—Now the Debate on the Motion of Address of Thanks to His Highness may be taken up. There are four amendments to the Motion of Thanks.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Before going to the business, I crave your indulgence. I want to know the future business of this House and its programme. The Leader of the House has been promising.....

Mr. SPEAKER.—I will let you know. I have prepared a programme in consultation with the Leader of the House.

Monday, the 18th Debate on the January. Address.

Tuesday, the 19th Voting of Demands for Additional and Supplementary Grants for 1953-54.

Wednesday, the 20th January. Do

Thursday, the 21st January. Appropriation and other Bills, and consideration of the Report of the Rules Committee. (morning session)

Friday, the 22nd January. Non-Official Business—Resolutions.

Sri MULKA GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—That day also will be a morning session.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—It is left to you, Sir. If you want to have a morning Session, I have no objection.

Mr. SPEAKER.—Generally on the last day, the House will sit in the morning. That may be done. Copies of the printed revised programme will be circulated in due course today.

DEBATE ON THE MOTION OF THANKS.

Mr. SPEAKER.—There are four amendments to the Motion of Thanks. The first one stands in the name of Sri M. Linganna who is not present. The second is in the name of Sri J. Mohamed Imam and three others. One of them will speak first and then give chances to others.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Sir, I beg to move the following amendment to the Motion of Thanks moved by the Hon'ble Member Sri B. Narayanaswami:—

“But regret that being pre-occupied with party factions, indiscriminate touring, ceremonial functions, Your Highness' Ministers have not taken effective steps to maintain efficiency in administration or to raise the standard of living of the common man and they have disregarded the public demand for the appointment of a Committee to enquire into the firing on the people at Mysore on the opening day of the recent Dasara celebrations and have not taken necessary steps to solve the growing unemployment or to ameliorate the conditions of the Depressed Classes.”

Sir, I have heard with great interest and respect the speech made by the mover of the Motion and also the speeches made in support of it. As I heard their speeches, Sir, I was reminded of that musical instrument which records faithfully the sound and words of his Master which is called 'His Master's

Voice'. I sympathise with them. The mover of the Motion has been enjoined by the Leader of the House to move a resolution on behalf of Government and he has to place before this House whatever he has been enjoined. Similarly, those that have followed him are bound by the Party mandate and hence are unable to express their independent views. Anyhow, they have made a vain attempt to justify the actions of Government by giving an exaggerated version of what Government has done, though the Address of the Rajpramukh is very meagre and is devoid of such information. Sir, it was said yesterday by some Hon'ble gentlemen that the Opposition opposes for the sake of opposition; which is the usual stock argument levelled against the Opposition. I can tell them that we never oppose for the sake of opposition. We are guided by the highest principles and ideals. We are purely guided by the interest of the country, and help the Government to promote the happiness of the people. When criticisms are necessary, we do criticise and we do appreciate, when the Government deserves it. So, when we level criticisms, it is left to the Treasury Benches to meet their criticisms individually and collectively and satisfy us. But it is not fair to make a general remark that the Opposition is opposing for the sake of opposition.

Sri R. ANANTARAMAN (Chamarajpet).—Our Minister was kind enough to point out certain words used by the Opposition in the course of their speeches. Are they justified in using those words?

Sri J. MOHAMED IMAM.—I do not know what bad words have been used. I always refrain from using bad words. We are guided by the highest ideals and the interest of the country and if we have pointed out some defects or omissions in the administration, it is left to the Government to meet them and satisfy us. We may not succeed in our attempt, but our attempt is not only to criticise justly the Government and its actions to mend them but also to inform public as to what is happening in the Government.

Sir, on the 11th January His Highness the Rajpramukh was pleased to give us his message in the form of an Address. The Rajpramukh's Address has been enjoined under the Constitution and Statutory provision has been made that at the beginning of each year and at the very first session he must deliver an Address to the Legislative Assembly or to both the Houses assembled together. It is not merely a formal business. Provision has been made with a particular purpose to give an occasion to Government to lay before this House and before the country the policies they have adopted during the year, the financial position as to how funds have been spent and the good done to the State. It also gives an occasion to Government to enunciate their future policies. But on a perusal of the Address, it is seen that it hardly contains any information. Government have referred through the Address to the merger of Bellary and the Five-Year Plan and there is no more information. But the Address gives the Opposition an opportunity to state what they feel about the Government and its policies and express their views.

Sir, His Highness has welcomed the merger of Bellary. I take this opportunity of welcoming the people of the seven taluks of Bellary District and the five members who have joined our Assembly, who from a strange environment have come to their natural environment and they are hundred per cent Kannadigas now. I welcome Dr. Nagan Gowda whose experience is really an asset to us. He is an eminent Doctor, though he cannot cure patients. But I am sure, he will cure the defects in the administration. My only regret is that most of these Members have gone to the other side except Sri Gangappa who is a weighty and a mighty member. (*Laughter*). He has also become hundred per cent Kannadiga.

Sir, I have to mention certain facts which I have experienced as a result of merger of Bellary. I must state that Mysore Government has not been properly treated either by the Central Government or by the neighbouring

(Sri J. MOHAMED IMAM.)

States, who are indifferent to the implications of the merger of Bellary into Mysore. It was our unanimous desire that the entire district of Bellary should come over to us. On the other hand the Central Government bifurcated it, transferring the three rich taluks to Andhra. This has resulted in administrative and financial difficulties. The deficit area has been made over to us and Mysore has to shoulder an additional expenditure of nearly 3 crores. The Government of India have asked us to hold this baby, without making one provision for its nursing. The Boundary Commission will be appointed very soon and I am sure the Government will take effective steps to see that the other three taluks are transferred to Mysore. Then only there will be smooth administration. The Government ought to have taken vigilant action to prevent smuggling of property before merger. Machinery was being removed from the Polytechnic Institute along with equipments and furniture. When the Chief Minister was busy receiving addresses and making speeches on Mack's Stadium in Bellary, other States were busy transferring machinery and other goods out of Bellary. The very next day I happened to visit Tungabhadra Project. I saw to my dismay that a good deal of important machinery had been removed on the previous day. I could give you a list. Two big generators out of four had been removed and 64 trucks and four locos, according to the information I collected, had been removed.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—What is the suggestion of the Hon'ble Member? Could we have gone and physically stopped it there?

Sri J. MOHAMED IMAM.—Four diesel sets had been removed. Road Rollers were pushed outside the transferred area. The Minister asks me what is my suggestion. It ought to have been your duty to post necessary persons and have an inventory prepared. Did you take this step? You ought to have approached the Madras Government and asked for a

list of things that were there. When machinery was being smuggled, what were the steps taken to prevent it? It is not proper for other Governments to smuggle without the consent of Mysore. You lacked vigilance.

1-30 P.M.

With the merger of Bellary we are faced with a huge deficit. It was the duty of the Government to have calculated the financial implications as a result of merger. The deficit, as stated in the Rajpramukh's Address, comes to Rs. 30 lakhs. According to the supplementary estimates placed before this House, it is one crore and 61 lakhs for six months. Has any action been taken to obtain necessary relief from the Centre? This teaches us a lesson, to be careful when the bigger question of Akhila Karnataka comes in and be warned by what has happened now. If other districts that join Mysore are deficit areas involving crores, what has to be done and how Mysore can run the administration in such eventualities? You have to foresee and take necessary precautions.

I state the Government have not maintained efficiency which went down long ago, since 1947.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Before that it was very efficient?

Sri J. MOHAMED IMAM.—Very efficient.

(Laughter from the opposite Bench.)

Yes, it was very efficient. We thought that it would be maintained. People have not confidence in the efficiency of administration. (A Voice: Why?) You can ask me why. You could have maintained the efficiency; but you are busy with party factions and ceremonial functions and tours. I will be failing in my duty if I do not refer to the party factions in which the Ministers are involved and which take away a good deal of their time. I must mention, because it concerns ruling party. The future of the country and the happiness of the people depend on the working of this party, which lays down the policies and gives directions to the Ministry. I state that the prestige of the country has gone down by internal troubles

and quarrels. It is no secret. It is an open fact and the entire State is watching with anxiety and regret that such a thing is happening. We see the leaders and members of the Government running up and down Delhi. When there are party factions how can the Government function, how can they run the administration? I can tell you these party factions are the outcome of craze for power and office. I must submit that the leaders of the party are not guided by that laudable spirit to improve the happiness of the common man and to build up the prestige of the country, but, I am sorry to state, they are interested in their own advancement. Much of the energy of the Government and of the members is devoted not to relieve the country of its difficulties or increase the happiness of the people but to satisfy their own partymen and adherents. When such is the case how can Government run efficiently and what will happen to the people? On one side we find that the members of the Government are busy in strengthening their position and on the other side we find another set of persons trying to sabotage them. On one side we see the Chief Minister going out on tour with his own adherents of MLA's and MLC's while on the other side we find the Congress President calling.....

Mr. SPEAKER.—I remember the Hon'ble the Chief Minister promised to take you and some of your party members.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Yes. He said so. I remember....

Sri L. SIDDAPPA (Channagiri).—He has not yet implemented.

Mr. SPEAKER.—That may be brought to his notice.

Sri J. MOHAMED IMAM.—So far as our personal relations are concerned, we are good friends. I have nothing to complain. The Chief Minister is going with a number of MLA's on tour.....

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Maddur).—You were going to Delhi at Government expense?

Sri T. MARIAPPA (Mysore City North).—May I raise a point of order?

Is he not over-shooting the mark and unnecessarily dragging in matters which are not relevant? Is it not irrelevant, to say the least and in the mildest term possible, when he does not know what is happening in the party and we are not in a position to defend ourselves? I think it is most improper on his part to raise such points.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sri T. Mariappa raised the same objection the other day. I said that it is the practice in all democratic countries to criticise the organisation which constitutes itself into a ruling party.....

Sri T. MARIAPPA.—I would like to interrupt. He is at liberty to criticise the party. He does not know what is happening in the party. He is drawing from his wildest imagination possible and saying that there is party faction. etc.

Sri J. MOHAMED IMAM.—The statement I made that the Chief Minister is going out with MLA's and MLC's on tour is based on what I have seen and many have seen and it is not a wild statement.

Mr. SPEAKER.—He did not deny that.

Sri T. MARIAPPA.—I referred to what he said that there is a lot of faction and that there is internal sabotage. This is practically without any foundation. Not a single instance has been shown.

Sri L. SIDDAPPA.—If the internal faction does not affect the administration, then the statement is irrelevant, but, if it affects the running of the administration, it is certainly relevant.

Sri T. MARIAPPA.—How?

Sri J. MOHAMED IMAM.—I am telling these with the best of motives so that the State can maintain good prestige.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—You may advise those who want your advice. But the Congress does not need any advice from Sri Imam.

Sri J. MOHAMED IMAM.—This is the very place where I have to advise you. When serious statements were made by the President of the Congress before the Press Conference

(Sri J. MOHAMED IMAM.)

criticising the Government and characterising the Chief Minister as a misfit, and when they are not contradicted, is it not my duty, as a citizen of India and as a member of this House, to find out what the facts are?

Sri T. MARIAPPA.—He is not able to take one dozen members with him. He is given the freedom of speech. He talks with different voices.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I feel I must mention these facts because I know what public opinion is and what they feel about. I said that. I do not envy your position. You may continue to administer the country as long as you can. You may continue to be in charge of the Government. But I have a right to demand in return that the administration must be good and efficient.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Say so.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Such internal conflicts, running up and down Delhi are not for the good of the country and if you make up your factions no one will be more glad than myself. Now our ministers are busy with party factions and worries and cannot devote necessary attention to their normal duties.

Sri T. MARIAPPA.—Were you a privy to that?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—How do you know that there are internal worries? Why do you presume like that? Is it not too much on your part to presume all that?

Mr. SPEAKER.—There are too many interruptions. At this rate I have to call the Members to order. You can make a reply afterwards.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—All these things should not be allowed to be spoken on the floor of the House, Sir.

Mr. SPEAKER.—It is left to the Speaker to decide whether a certain speech or statement is relevant or not. I am sorry to state that such interruptions as these are not conducive to smooth debate.

Sri T. MARIAPPA.—I only beg of you to appeal to him not to make such statements.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I rise to a point of order. Who is this gentleman....

Mr. SPEAKER.—Let us put a stop to such interruptions.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—To what he says I will be able to give suitable reply; so, he may have his say.

(A Voice: That is correct.)

Sri J. MOHAMED IMAM.—I go further and indicate to the members of the Government that they should curtail their quantum of tour and ceremonial functions. I am glad that my friend Sri H. Siddaveerappa visited Europe and made a study of the administration prevailing there and how the ministers discharge their duties. I too visited Europe and studied the administration. It widens one's outlook. He must have read newspapers. I would like to know whether there was any report in any paper about the tours of ministers or performing of ceremonial functions. I do not think that in any other democratic country ministers travel as much as the ministers do in India, including the Central Ministers. For 25 days in a month they will be busy in touring. (A Voice: No, no). I have seen the Central Ministers remaining in Mysore for months together. (A Voice: You are not competent to speak about that.) I was also touring in my own days. My friend Sri L. Siddappa was touring.

But we did so with a certain object when we had very important work and it would be intensive touring. There was again another principle adopted at that time, that the majority of ministers must remain at the headquarters so that the Government work may be carried on and Government may function. Only one or two ministers would tour, the others remaining in the headquarters. But now the ministers tour *enbloc*.

Sri R. CHENNIGARAMIAH (Korattagere-Madhugiri-Scheduled Castes).—Then you were not responsible to the Legislature.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Now you are responsible to nobody. Your tours have been so frequent and extensive that people and officers instead of welcoming the ministers feel it nauseating.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Has anybody told you like that?

Sri J. MOHAMED IMAM.—The Chief Minister is guided by the fact that when he goes out there are hundreds and hundreds welcoming him during ceremonial functions. But let him not be guided by that. We know the real feelings of the people and what they say and think about. When a minister visits, they will judge by they are going to gain therefrom. 'He comes by road right from Bangalore, sits here for about 15 minutes and then returns.' This is the public talk. Instances are not wanting where ministers have toured hundreds of miles in 24 hours and returned to the headquarters. I am not going to mention names, but I know the ministers leave Bangalore travel hundreds of miles, reach a certain place and the next morning return after performing some function. Such kind of tours do no good either to the Government or to the people. On the other hand, it is a waste of money and labour. I would even suggest, since this is a democratic Government, there is no necessity to tour at all. In no democratic countries ministers tour so far as I know. Touring is left to the civil servants. We are here to lay down policies and to guide and see that the officers do their duties properly.

Unless it is a case of real and urgent necessity, there is no need to tour. And I am sure the Chief Minister has got some ideas. Let him judge dispassionately.

And these tours are linked up with ceremonial functions which have become a common feature whether we like it or not. In fact on account of these ceremonial visits, it has become very difficult to meet the Ministers at Headquarters. It is all right if ceremonial functions are arranged when Ministers go to a particular place in the course of their official duties. Such functions involve Ministers to make promises which they cannot implement, I have to refer to the camera nuisance. Whenever the Chief Minister or other Minister goes on tour you will find half-a-dozen cameramen chasing him. Photographs are taken when Ministers shake hands or sleep or

eat. It is all right when some high dignitary visits the State; such photographs cost much to Government. It costs Government a good deal of money; it is unnecessary; it does not help anybody. What is the object of these photographs? It is to acquaint the people of the land with the personalities who are governing them. That has been amply served by this time. Why should the Information Bulletin contain only such photographs? It does not contain any information except the photos of Ministers.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Supposing some portion of the Bulletin is reserved for the Leader of the Opposition?

Sri J. MOHAMED IMAM.—I do not need it. I am known enough in the country. I do not need publicity. I was only saying that the Information Bulletin does see its purpose and gives no information at all and these photographs are imposed upon us. I am trying to tell you very frankly that you must see that this nuisance of exposures has to be avoided. Sir, these are three points which I felt I should place before the Government. Let them not misunderstand me. These are things which require remedy.

There is another thing which I wanted to mention and that is about the arrangements made at the Rajasabha. We are all non-officials and you are democratic Ministers. The arrangements made for seating at Rajasabha are really derogatory. The Ministers have thought it fit to have separate seats for themselves elevated and they sit in high dignity and great pomp. Before the introduction of democracy, the arrangements were such that no distinction was made between Ministers and others or between officials and non-official Ministers. Now, the democratic Ministers have suddenly thought it fit to sit separately in a line with the throne, while others should be seated below the gallery at a lower level in uncomfortable chairs. I am sure this arrangement has not been done by the Palace, because I know that the Palace treated all people with great respect. The Government is responsible for this kind

(Sri J. MOHAMED IMAM.)

of differentiation to provide seats for the Ministers in a line with the throne and this must be avoided. It is really derogatory for other members. Let there be no discrimination between Ministers and others so far as the Rajasabha is concerned. Please adopt the old system and the old order. Ministers or retired Ministers or whoever it may be, let them all sit at the same level and row. Let us also maintain democracy so far as this aspect is concerned. Or I would suggest, please leave this matter to the management of the Palace. They know better how to manage and respect us.

Now coming to other matters that have been mentioned in the Rajpramukh's Address...

Sri V. VENKATAPPA (Channapatna).—You are now coming to the Address proper !!

Sri J. MOHAMED IMAM.—You have stated therein that Government have spent a crore of rupees towards relief works. I always appreciate good work. Last year, Sir, was a year of scarcity. We wanted foodgrains, we wanted millets and I must state that the Government did come to our rescue and provide the people with grains and millets in a reasonable quantity. But for that, people would have faced great difficulties. The credit also goes to the Opposition who influenced the Government to take this step. The action of the Government in spending one crore of rupees towards distress relief is really commendable. It has been spent in various parts of the State and helped in relieving distress. But at the same time, I must tell the Government that these hundred lakhs were spent without any programme indiscriminately, perhaps on account of the urgency at that time to provide work for the labour population. The Government should take care that the works that have been carried out at great cost will not be a waste. Hundreds of miles of inter-village roads have been laid out and some of them are very good. We have not bestowed any attention to their maintenance and repairs. Most of these roads

do need repairs urgently. Otherwise they will all deteriorate and the entire amount that has been spent will be a waste. So I would like to know what arrangements the Government have made for their repairs. The Government ought to have made some arrangement. In this connection, I would like to give a suggestion for the consideration of the Government for the maintenance of these inter-village roads. Perhaps these roads have been entrusted to the District Board administration. And the District Boards have no money to maintain them in the required manner. I am thinking of a plan, Sir, to set apart five or ten per cent of the village panchayat income for the maintenance of these roads; we are likely to get about three lakhs of rupees and if the Government can also contribute a like amount, we will have six lakhs of rupees. This amount may be set apart for the maintenance of these roads. This is a matter which has to be considered at once and seriously. Otherwise, all the amount that has been spent on roads will be wasted.

Coming to the Five-Year Plan, Sir, it has been stated that a sum of about 505 lakhs of rupees is expected to be spent on Bhadra reservoir. I must speak on the general aspect of the Five-Year Plan. As stated in the Address, we need 36 crores of rupees for the successful implementation of the Five-Year Plan. Three years have elapsed and only two more years remain and I regret to say that during these three years, nothing tangible has been done. Apart from that, regarding the financial aspect, I want to ask the Government whether they will be able to finance the works; my expectation is that they will not have enough resources available to finance this plan. It is also suggested that nine crores will be granted from the Centre and nine crores should be raised from extra taxation and the remaining amount has to be found from the general revenues. Well, Sir, we know our financial position. I am

2 P.M.

not going into details, but suffice it to say that our financial position is such that we are unable to contribute

anything for the implementation of the Five-Year Plan. We did raise three crores of loan recently with a great difficulty. But any raising of extra loans will throw on us greater commitment and liabilities. I am afraid of raising further loans. I know Mysore has enough assets and credit inspite of misadministration and it can successfully raise further loan. But what I am afraid of is, the more the loan you raise, the greater will be the commitment and liabilities on Government. For three crores of loan, you will have to make extra provision for 20 lakhs to meet the interest charges and the Sinking Fund. Similarly, if you raise 9 crores of loan, you will have to set apart 80 lakhs by way of Sinking Fund and interest. Can our financial position stand this strain is a fact to be considered. I am afraid, it cannot.

Coming to taxation, Sir, this is a term used everywhere. Government of India is at the end of its resources. Mysore and other Governments are financially helpless and they are thinking of taxation and taxation, and people are taxed all round. Recently the Taxation Enquiry Committee visited the State. They were kind enough to have my views. From their trend I understand that the Government of India and the Local Governments will be asked to impose fresh taxation. To what extent, we do not know. Nobody has taken into consideration the ability of the people to pay taxes and their taxable capacity. Nobody has taken into consideration the economic condition of the people. Nobody can state authoritatively to what extent the economic condition of the people has improved since democracy. On the other hand people have already been loaded with taxes. Now, you want to tax the people to the extent of 3 crores of rupees as stated in the Address. It is stated "Annually through taxation we have to raise nearly three crores of rupees". This is a colossal burden on the people. Unless you collect nearly $3\frac{1}{2}$ crores by way of taxation, you cannot implement that Five-Year plan. That is our sorry position. How helpless we are! On the other hand, I am wondering

whether the Five-Year Plan is going to help us. I know that Government are seriously thinking to tax on agricultural produce. If such things continue, I do not know what the fate of the people will be. When the actual Bill comes, I will speak more on that. Now, I warn the Chief Minister and the Government that before you undertake fresh taxation, you please ascertain the economic position and the condition of the people and their taxable and paying capacity. Sir, the *per capita* income in India is about 280 rupees, as shown by Sri P. R. Ramiah whereas in America it is 2,400. You have not improved the standard of living of the people. He has to maintain his whole family and pay all the extra taxes, both direct and indirect, and if you impose any more taxes, it would be creating great hardship on the poor citizen. In the Address it is stated that unstinted support of the people is required. Please tell us what form of support and co-operation you want from us. If you want us to go with a 'guddali' (pickaxe) and work, we will do it. You please elaborate these words and say what kind of support you need. The Prime Minister of India very often says, "we want the unstinted support and co-operation of the people".

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Criticism less. (*Laughter.*)

Sri J. MOHAMED IMAM.—Then I am not going to criticise the Five-Year Plan provided you assure that within the next two years you achieve whatever you are expected to achieve.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Without taxation?

Sri J. MOHAMED IMAM.—Yes without taxation. You assure us you are not going to levy any further tax and you are going to abolish some of the present taxes. If the entire plan is a failure, they will say that people did not co-operate and that is why it failed. They must tell us now alone in what form they want our co-operation and unstinted support. It is already being said that the Five Year Plan is a failure and the Prime Minister was saying that this has to be revised. Added to that, you have

(Sri J. MOHAMED IMAM.)

created a Publicity Department. What is it that you are going to give publicity? Have you made any substantial improvement? In South India there are few big irrigation projects. The Centre always looks to South India and especially Mysore, rather negligently. Much of the money is spent in Northern India and whatever we want, we must beg from them and the grant they give us is only a few lakhs. Sir, the Chief Minister congratulated himself that he got a grant of 12 lakhs from the Centre. I was amused to hear it. When Sri L. Siddappa was the Minister, we would issue a cheque for a crore of rupees if there was need. Now, we have to be satisfied with small mercies and knowing our helplessness the Centre has been treating and neglecting us very badly. They are giving us 3 lakhs, 4 lakhs or at the most 15 lakhs. They have loaded us with a big loan of 10½ crores. That is why this Five Year Plan also is going to fail. People living in South India are not enthusiastic about it. Three years have elapsed. Have we, in Mysore, in any one field achieved the benefits of the Five-Year Plan? Yet we say that we have taken Bhadra Reservoir, Nugu Reservoir. So far as this Bhadra Reservoir is concerned, we are saying that it should be taken by Central Government and it should be included in the Central Sector, but it is not done and now the Chief Minister announces that the Centre has given us a loan of three crores.

Sri R. ANANTARAMAN.—Assistance.

Sri J. MOHAMED IMAM.—That is loan. He has been pleased to say that 505 lakhs is going to be spent to raise it to 35 feet level. I suggest to utilise this amount to some other scheme until you get sufficient amount to raise this to 100 feet. Till then, stop it. The Bhadra reservoir was essentially meant to help the famine-stricken areas in Chitaldrug district, and to serve this district it has to be raised to 100 feet.

Sri H. S. RUDRAPPA (Honnali).—I want to know whether it is the

opinion of the Member that this development work should not be taken up?

Sri J. MOHAMED IMAM.—If the 505 lakhs is spent and only 35 feet of dam is raised, it will benefit nobody. So, I say, you please do not be hasty. You tell the Central Government that unless the dam is raised to the height of 100 feet, it is absolutely of no use. Let them assist us to raise it to 100 feet because it is only in that case that it will serve the purpose for which it is intended.

Sir, I had not thought of Community Projects but for my friend, Sri H. S. Rudrappa's interruption. (*Laughter.*) I tabled a question asking for the details of its working. The Chief Minister has replied that information is being collected regarding details. Till now that information has not come. They have spent about Rs. 72,000 on the outlay but the amount spent on the staff is much more than the amount spent on the outlay. This is interesting. When more than half the amount is spent on the staff, the organisers and workers, what is the use of the Community Project? On the other hand, why not you take a more concrete and definite view? If you give me 55 lakhs of rupees, I will adopt on one policy, that is, I will spend all this amount to provide drinking water wells in all the villages, for which I need no extra staff as I will distribute that amount to all District Boards and if there are no District Boards, to the Deputy Commissioners, and ask them to spend every pie of this amount for providing drinking water wells. The drinking water problem will be solved. Or you may spend this amount on providing medical facilities. On the other hand I cannot understand the implication of this Community Project. They have given us a book which commences with 'Ramarajya' and they have got a big list of works but there are no means to implement them. Half the amount is taken away by the staff. This is a matter Government should consider seriously. If any money is spent, it must be spent profitably, usefully and people must reap the benefit. d people

Otherwise, my only impression will be this: that the colossal amount that has been spent on the implementation of the Five-Year Plan including the Community Project which will involve so many crores of rupees, will be spent on ideological schemes and perhaps a good deal of it may be misappropriated by unscrupulous people and nothing substantial will result, because I feel it is an impracticable scheme based on ideology and not on reality. Sir, I have already taken enough of time but I must refer to only one other aspect.

That is about the financial position of the State. I am not going into detail. I do not see anything mentioned in the Address as to what steps the Government have taken to effect economy and to improve the financial position of the State. As I stated, they have not given any indication about it. On the other hand, I feel greatly alarmed and nervous that with all these sundry amounts that we have passed, we may have to shoulder extra liability to the extent of 5 crores. The first supplementary demand was to the extent of a crore and a half. Recently we had to pass another demand for $3\frac{1}{2}$ crores and the total liability will be 5 crores; against which you may have received assistance from the Central Government to the extent of one crore. Still you have to meet an additional expenditure to the tune of 3 to 4 crores. What steps have the Government taken, have not been explained. I do not find any attempt on their part to minimise expenditure or cut down expenditure. On the other hand I find that they are taking up schemes which may not be quite essential at the present moment. I may refer for instance to the Vidhana Soudha building. It is really no doubt a very grand building; it may be a grand building in the whole of India. But I object to the name of Vidhana Soudha, because it gives a wrong indication that several of the members wanted a building for housing themselves. Far from it. Members will be quite satisfied if the meeting is conducted in the present Hall or in the Town Hall or even

beneath a tree. Vidhana Soudha building is not necessary. This is not the time to spend such a colossal amount on that huge building. The Chief Minister could have really waited for some more time till all our financial problems were solved. If that amount is available and if we could find it, it could have been spent more profitably in the interest of the people, for their uplift. As I said before, if one crore of rupees had been set apart for drinking water wells and every village had been provided with a drinking water well, your name would have ever been associated with these wells.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I will be glad if it will be soon forgotten.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I feel proud that there is so much of activity, hustle bustle, before the Public Offices. Also there are the caterpillars doing their job. But I say, making due allowance, you must know when to spend. This is not the correct time when you are faced with so many financial difficulties. I think it could have been well spared for being expended at some future time; or if the amount is available it could have been made use of for better purposes beneficial to the people.

Sir, I am not going to deal with other matters mentioned in the amendments. My friends will deal with them. Suffice it for me to say that I have spoken all this with the best of motives, and I hope you will consider all these matters seriously. We have given really considered suggestions in the interests of the State and for the good of the State and I hope that the Government will not misunderstand them. Please think that we are your best friends wishing well of you and consider all facts. Sir, I thank you for the opportunity you have given to me.

Mr. S P E A K E R.—Amendment moved :

“Add the following at the end of the Motion of Thanks:—

‘but regret that being pre-occupied with party factions, indiscriminate touring, ceremonial functions, Your Highness’ Ministers

(Mr. SPEAKER.)

have not taken effective steps to maintain efficiency in administration or to raise the standard of living of the common man and they have disregarded the public demand for the appointment of a Committee to enquire into the firing on the people at Mysore on the opening day of the recent Dasara celebrations and have not taken necessary steps to solve the growing unemployment or to ameliorate the conditions of the Depressed Classes'."

The next amendment is in the name of Sri B. V. Narayana Reddy. He is not present here now.

Sri MULKA GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—Sir, he has authorised Sri Gopala Gowda to move it on his behalf.

Mr. SPEAKER.—Such a procedure is not justified by any standing order or rule so far as this amendment to the Motion of Thanks is concerned. The next amendment is in the name of Sri K. Pattabhiraman.

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—Mr. Speaker, I beg to move the following amendment:—

"Add the following at the end of the motion of thanks:—

'but regret to state that (a) the Government had not disclosed the trend of the developments since the consideration of the Andhra State Bill in this House, the terms and conditions on which this State had been collaborating in promoting the works allied to the Tungabhadra Project, (b) the Government had given no indication, whatever, as to what steps it had taken, not only to assess its financial commitments consequent upon the merger of the several taluks of Bellary but also to urge for increased Central assistance and for a just allocation in the financial settlement to be effected amongst the States of Madras, Mysore and Andhra, (c) the Government had given no assurance that, since the estimated State share of the outlay on the

several items of work contained in the Five-Year Plan could not be expected to be raised in full either by loan or by fresh taxation, it would be urged on the Central Government that in view of the State's financial position, Mysore had a just claim for increased Central assistance such as to meet not only the aforesaid undertaking but also several other normal and necessary commitments of the State'."

I am not moving the last portion (d) since it is covered by the Bill already accepted by this House.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುವಾಗ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇಷ್ಟೇ ಇತ್ತು. ಕಳೆದಬಾರಿ ರಾಜಪ್ರಮುಖರ ಭಾಷಣ ವಾದಕಾಲಕ್ಕೂ ಈ ಸಾರಿ ಆದ ಭಾಷಣದ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅವುಗಳ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಜನರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆದರೂ ನಕ ಅವುಗಳು ಯಾವುದೂ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ನಮಾಧಾನಕರವಾದ ವಿವರಣೆಪಡೆಯುವುದೇ ನನ್ನ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚನೆಯ ಉದ್ದೇಶ.

ಕಳೆದ ಬಾರಿಯ ಸಭಾವಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅಂಧ್ರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮನೂದೆಯು ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಏಕಾ ಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯೊಂದನ್ನು ಆ ಮನೂದೆಗೆ ಸೂಚಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಭೆಯ ಪೂರ್ಣ ಅಂಗೀಕಾರ ದೊರೆಯಿತು. ಆದರೆ, ಆಖ್ಯರಾಗಿ ಅಂಧ್ರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮನೂದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗುವುದ ರಲ್ಲಿ, ಈ ನಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚನೆಗೆ ಅಂಗೀಕಾರ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಶಂಕೆ ಬರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಕ ಒಂದು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯದ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಈ ಇಡೀ ಸಭೆಯ ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ ಯಾವಾಗ ಅಂಗೀ ಕಾರ ಮುದ್ರೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲವೋ ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ರಾಜಪ್ರಮುಖರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಜನತೆಯ ನಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ದೇಶದ ಜನತೆ ಅದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿತ್ತು. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಭಂಗ ಬಂದಂತಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಯಾವ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಮೇಲೆ ಈ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿದೆ, ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನ

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಈ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಭವಿಷ್ಯ ಈ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆಯೆಂಬುದು ಅನೇಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಹ ರಾಜ ಪ್ರಮುಖರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸದೆ ಇರುವುದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಶಂಕೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿದುದು. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದು. ಅವರನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದೇ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ. ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಿಳಿತವಾಗುವುದರ ದೆತೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖೋತಾಬೀಳುವ ಸಂವರ್ಧವಿದ್ದರೂ ಸರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಏಳಿಗೆಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಗೆ ಹೊತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅವರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುವಾಗ, ಅಲ್ಲಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣಗಳಿಸಲು, ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಧ ಪಡೆಯಲು ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ರೀತಿ ಆ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಸೇರುವಿಕೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯ ದಿನ ಚರಿಕಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುವ ಅಥವಾ ಖೋತಾ ಬೀಳುವ ಹಣವನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಸಿಕೊಡಲು ಬೇಕಾದ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆ? ಭರವಸೆಯ ನ್ನಾದರೂ ನಾವು ರಾಜಪ್ರಮುಖರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರ ಗಮನಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ಸೂಚಿಸಲಿಷೆನುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಕೇಳತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ, ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಮತ್ತು ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಆಶೆ, ಭರವಸೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಉತ್ತರಗಳು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ವ್ಯಸನದಿಂದ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರು ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವರ ಭಾಷೆ, ಅವರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆ ದಿನ ಶ್ರೀ ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರು, ಶ್ರೀ ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡರು, ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರು ಮಾತನಾಡಿದುದನ್ನು ಅಲಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಈಗ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಬಹುಮತ ಅಥವಾ ಅಲ್ಪಮತದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ, ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿದೂಗಿದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಈಗ ಪಂಚಾರ್ಷಿಕ

ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಶೇಖರಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಆ ಯೋಜನೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಲು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು, ಸಾಲಗಳನ್ನೆತ್ತುವುದು—ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಈಗಿನ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ, ಜನಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ, ಅಷ್ಟಾಗಿ ದುಡ್ಡು ವಸೂಲಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು, ಸರ್ಕಾರ ಸಾಲ ಎತ್ತಲುಪ್ರಕೃಮಿಸಿದರೆ ಸಾಲದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ತಾವು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಜನರಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉತ್ಸಾಹವಿದೆ, ಜನತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಅಭಿವೇಶನವಿದೆ, ಸಾಲಕೇಳಿದರೂ ಅದು ದೊರಕಬಹುದು, ಭಯಪಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ತಮಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಲಿಸಾಗಿ ನಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದ ಜನರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿದ್ದು, ಜನರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನಶಕ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ಹೇರಳವಾಗಿ ತಾವೇತಾನಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ನಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಂದು ದೇಶದ ಜನರಲ್ಲೆದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು. ಈಗ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟು, ಜನಜೀವನ ಒಹಳ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿ, ಈಗ 4.5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದೇಸಮನಾಗಿ ಅಭಾವ ಕರಿಸ್ಥಿತಿ ತಲೆದೋರಿದ್ದು, ಈಗತಾನೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ-ಇಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಾಲ ಸೋಲಗಳಮೇಲೆ, ತೆರಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಣ ಶೇಖರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬಾರದು.

ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ majority rule ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ನಾನು ತೀರಾ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಒಳಗಡೆ ಏನೇ ತಿಕ್ಕಾಟವಿರಲಿ ಅದನ್ನು ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯ ನವರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಅದರ ಗೊಡವೆಗೆ ನಾನು ಹೋಗಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದಿನ ಯಾವ ಒಂದು ಮಹತ್ತರ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಈ ಬಹುಮತ-ಅಲ್ಪಮತದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರೂಪುಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

2-30 P.M.

ಇವೊತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ಆಗಲಿ ಯಾವ ಪಾರ್ಟಿಯೇ ಆಗಲಿ ಬಹುಮತ, ಅಲ್ಪಮತ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ಒಂದುಗೂಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ

(Sri K. PATTABHIRAMAN.)

ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಲಿ ಎಂದು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಅದನ್ನೇ ಇವೊತ್ತು ಕೂಡ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಕೆಲವರು— ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು—without taxation ಎಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಅಂಶ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ : ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಂದಾಯ ಹೊರಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಸಾಲಸೋಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಡ್ಡು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕಾಗಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಮನಸಾರೆ, ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡುಬಂದರೆ, ಇನ್ನು ಕಂದಾಯ ಹೊರಲಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ? ಇವೊತ್ತು ಆ ಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಮಾತು ಒತ್ತಿ, ಒತ್ತಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ನೆಂದರೆ, ಅಯ್ಯಪ್ಪಯ್ಯಪ್ಪ ಇನ್ನು ಒಂದು ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭ ಇರುವಾಗ, ಬಡ್ಡೆಟ್ ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್-ಆರ್ಥಿಕ ವಿಲೀನೀಕರಣದಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ; ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವೂ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾನುವಾರಾಯ್ ಕಮಿಟಿ ಮುಂದೆ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಲೀನೀಕರಣದ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಮೋರಾಂಡಂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನಮೂದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇದಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಭಾಪತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ಅಗಾಧವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಹಾಯ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿ ಬರಬೇಕು. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಇದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗದೇ ಹೋದರೆ, ವಿಮರ್ಶೆ ಆಗದೇ ಹೋದರೆ, ಬಗೆಹರಿಯದೇ ಹೋದರೆ, ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅಡಚಣೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಆಗದೇ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರಮೇಲೆ ಆರೋಪಣೆಯಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರಮೇಲಾಗಲೀ ಇತರರಮೇಲಾಗಲೀ ಘೋರವಾದ ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತು. ನಾವು ಈ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಲೀನೀಕರಣವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಎಕ್ಸಕ್ಯೂರಿ ಕಮಿಟಿಯವರು ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಒಂದು ದಾರಿ ಪ್ರಾಯಶಃ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭಿಮಾನಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣವಾದ ಒತ್ತಾಸೆ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ. 1947-48ರಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಲೀನೀಕರಣವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಇತರಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್

ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು. 1948 ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ವಿಲೀನೀಕರಣವಾದ ನಂತರ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಮೂಲ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಮಧೇನು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಆಯಿತು. ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಎಕ್ಸಕ್ಯೂರಿ ಕಮಿಟಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಅದನ್ನೇ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಗನು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಯಾವ ಕಂದಾಯ ಹೊರಿಸಬಹುದು, ಕೇಂದ್ರದವರು ಯಾವ ಕಂದಾಯ ಹೊರಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅವರ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಕಂದಾಯ, ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಾವೇ ತಾವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ವರಮಾನ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಪ್ರಬಲವಾದ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಹಳ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದು, ತಾಪತ್ರಯಕ್ಕೆ ಈಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 5 ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರದವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಎಕ್ಸಕ್ಯೂರಿ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಮೆಮೋರಾಂಡಂ‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ಕೇಳಬೇಡಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಒತ್ತಾಯ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ; ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೋದರೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. 1953ನೇ ಇಸವಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದ ವರ್ಷ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಡಕುಗಳು ಉಂಟಾಗಿದ್ದವು. ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಆಗಿಲ್ಲದೆ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಕೋರಾರ ಜೈಯವನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೇವರ ದಯದಿಂದ ಇವೊತ್ತು ಕಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟೇನೆ. ಅಭಾವದ ಕಾಲ ಆಗಿಹೋದಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲ ಬರಬಹುದು. ಒಂದು, ಒಂದೊಮ್ಮೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಈ ಅಭಾವದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಕಷ್ಟ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮಳೆಬರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಲ್ಲಾಕಡೆಯೂ ಹಾಹಾಕಾರ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ

ಎಲ್ಲಾ ಜನಗಳು ಕಷ್ಟ ಕಷ್ಟ ಎಂದು, ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 2-3-4 ಹದ ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಹಾಹಾಕಾರದ ಭಾವನೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು ತಕ್ಷಣ ಏನೋ ಒಂದು ಸಂತೋಷ, ತಾಳ್ಮೆ, ತಾಮಸ ಒಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಮಳೆ ಬಾರದೇ ಹೋದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗತಾನೆ ಮಳೆ ಬಂದಿರು ವಾಗ ಭೂಮಿ ಹಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಈ ಆದೇಶನಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆರೀತಿ ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತು ತುದ್ದಿರಿ ಎಂಬ ವಿವರಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾಯಿಲ್ಲ. ಆ ವಿವರ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಸಮಿತಿಯ ವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು, ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು 'ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಏನೇ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಕೋಲಾರ, ತುಮಕೂರು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗ, ರಾಯಲ್‌ಸೀಮೆ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ 20-30 ವರ್ಷ ದಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಅನೇಕತರಹ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಹುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರಿದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಮದರಾಸು, ಆಂಧ್ರ ಮತ್ತು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತು ಈ ದುಡ್ಡಿನ ಹಂಚಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಬಹುಮತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬನೇ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಬೇರೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತ್‌ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಆಶೆ. ಅದನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ದುರಹಂಕಾರ ನನಗಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿದ್ದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಆಗಾಧವಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ನಿರಾಧೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ. ನಿರಾಧೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರಾಧೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳ ನೂ ಅಪರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ, ಇದನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಯಕರೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಅನಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ನಿರಾಧೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದೆವು, ಅಲ್ಲಿ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟೆವು, ಇಲ್ಲಿ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟೆವು, ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ ನಿರಾಧೋಗ್ಯ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು

ಬಂಡಿತ ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ 10-15 ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ನಾನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೂಲ ಭೂತವಾದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂಚೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಆಶೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳು ಬಹುಮತ ಆಗಲಿ ಅಲ್ಲ ಮತ ಆಗಲಿ, ಮೂಲ ಭೂತವಾದ ಬದಲಾ ವಣಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಆಗಿರಬೇಕು. ಈ ನಿರಾಧೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಹ್ಯಾಂಡ್ ಲೂಂ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಲೂಂ ಎಂದರೆ ಕೈ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಸುಬಿನವರು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಈಚೆಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸಿರೇಗಳು ಪಂಚೆಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಮಗ್ಗದವರಿಗೆ ಪೋಲಿತ್ಯಾಹೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಸಮ ನಾಗಿ ಏರ್ಪಾಡು ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಭಾಷಣ ದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಆನಂದಕರವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಮದರಾಸಿನ ರಾಜ ಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರು ಶಿಫಾರಾಸುಮಾಡಿರುವಂತೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿರೇ ಪಂಚೆಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೂಡದು ಎಂದು ಶಿಫಾರಸುಮಾಡಿ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನೂ ಸಹ ತರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರವರಿಗೆ ವಹಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಸಂದರ್ಭ ಈಗ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಚುನಾವಣೆ ಆಗಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸ್ವರೂಪದ ಅದೇಶ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಅದು ಈಗ ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಮನೂವೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾಯಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬಹುದು. ಮುಂದೆ ಆರೋಪಣೆ ಬರಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ಬಹುಮತದ ಪಕ್ಕವಿದೆ; ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾಣಿ ಅಭಿವಿರುಲ್ ಬಾಡೀಸ್ ಸಮಿತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ಜನರ ಸಮಿತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಕಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಆರೋಪಣೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿಯಾದ ಆರೋಪಣೆ ಬರುವುದು ಸಹಜ; ಆದರೆ

(Sri K. PATTABHIRAMAN.)

ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರೂ ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ನೀವು ಯಾರೂ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. (ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಗು). ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸ್ವರೂಪದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನೇಮಕವಾಗಿರುವ ಸಮಿತಿಯವರು ಯಾವಯಾವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಗ್ಗಿನ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ದಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಹೋಗಬೇಕು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಬರಬೇಕು, ಅರ್ಥಿಕ ಬೃಷ್ಟಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಇದಿಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಆ ಸಮಿತಿಯು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—May I clarify, Sir? In the very Government Order the whole problem is discussed, and the committee is free to go into all the problems including those of Village Panchayet.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇ.—ಆ ಭರವಸೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು. ನನ್ನ ಆಶಯ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರ ಸಮಿತಿ ವರದಿ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ, ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಈಚೆಗೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಂಕೆಯಿದೆ. ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಭಾಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಾತು ಒಂದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಮಾತು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಇಷ್ಟೇನೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗವೆ ಎನ್ನಿಸಿತು. As units of Self-Government ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಬಹುಮತವಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಜಾಸ್ತಿ ಜನ ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯ, ಸತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ಒಬ್ಬರು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯ ಸತ್ಯ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಎಂದು ಸಂಖ್ಯಾನುಗುಣವಾಗಿ ಸತ್ಯ ಶೋಧನೆ ಯಾಗುವುದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಧತಿ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ವ್ಯಸನವಾಯಿತು. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದರ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಮುಂದುವರಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನೇನು ತಿಡುಕಡಿಯ ಮೂಲಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನೆಲ್ಲೋ ಅದು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಸೂಚಿಸಿರುವುದಾದರೂ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲ. ಪೋಷಿಸುತ್ತೀರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Now we will take up not merely the original motion but also the amendments. I hope the House agrees to close the general debate by 4 o'clock because the Ministers will have to make their replies. That will take at least an hour.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T-Narasipur).—Three of us have signed the amendment that has been sent. I would like to know whether all the three of us will get a chance to speak.

Mr. SPEAKER.—If time permits.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ರುದ್ರಪ್ಪ (ಹೊನ್ನಾವಳ್ಳಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಸ್ತರಣೆ ಯೋಜನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಪ್ಪುಭಿಪ್ರಾಯ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಅದಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಕಾರಣರೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ, ನೋಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪುಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಯಾರೋ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡಿದೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶವೇನು, ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಬಹಳಕಠಿಣ ಸಮಸ್ಯೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಆ ಮೇಲೆ ಟೇಕಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನೊಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರಲ್ಲಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ದೇಶವೇ ಆಗಲಿ ಪುನರ್ರಚನಾಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಧೋರಣೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು, ಯಾವ ಆಧಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು, ನಮ್ಮ ನಾಯಕರೂ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಧಾರ ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಮುಂದೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯಹೆಜ್ಜೆ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೊಬ್ಬರೇ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿತ್ತು, ಅದರ ಸರ್ಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣವನ್ನೇ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ರಚನಾಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಜನರಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ, ತಮ್ಮ ಕಾಲಮೇಲೆ ತಾವು ನಿಂತು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ಜನರಲ್ಲಿಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಬೇಕೇ

ಹೊರತು ದೇಶದ ಪುನರ್ರಚನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳಕೂಡದು ಎಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಇದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಮೂಹಿಕ ಯೋಜನೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ. ಇದನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಸಹ ನ್ಯಾಯವಾದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಪೋಗೈಸ್ ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಈಗ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ 55 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣವನ್ನು, ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ, ರಾಜಧಾಯಕವಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಪ್ರಚಾರದ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ಪಾತ್ರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಜನರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುದು 1952ನೆಯ ಇಸವಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಎರಡನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ. ಇದು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದರೆ ಪುಸ್ತಕದಮೇಲೆ ಬರೆದು ಹೀಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಂಫರ್ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಲು ಬಹಳ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯಿತು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಲಹೆಮಾಡಿದಂತೆ ಏನಾದರೂ ಇಲ್ಲ ನಾವು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲಾಖೆ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಇವನುಕುಮಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಈ ದಿವಸ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಾಣಿಸದಿರಬಹುದು ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಯೋಜನೆಯ ಫಲ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಬಹುಶಃ ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂತೆಗೆದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದಿನಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವಾದ ರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟು ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ, ಪಯೋಗ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಇಂಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ

ಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಈಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದಾರೆ. ಆ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಿರುವಂತೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಾದರೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದ್ದ ಈ ಯೋಜನೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ದಿವಸ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಎಂದು ಯೋಜನೆಯಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅಪಾ ಜಪ್ತ ನವರು ಇದಕ್ಕೆ ಕಮಿಷನರು. ಅವರು ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾವು ಕರ್ತವ್ಯಮಾಡುವ ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡುವ ಹಣದ ಉಪಯೋಗ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಇಮಾಂ ರವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಲಹೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ನಮಗೆ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು; 3 ಜನರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ, ಹೀಗಾದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸರ್ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಆರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು? ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ನೀರಾವರಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಬಾವಿಗಳು, ರಸ್ತೆಗಳು, ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇವುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ, ಈಗ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಾವಿಗಳಾಗಬೇಕಾದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. 100 ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಕಾಣುವುದೇನೆಂದರೆ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅನುಕೂಲತೆಯಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೊಂಡಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಹಣ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಏಷ್ಟು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರಿಗೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. 1953ನೆಯ ಇಸವಿ ಏಪ್ರಿಲ್ ಮಾಹೆ ಅಷ್ಟಿರಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಇಂಜಿನಿಯರು ಮತ್ತು ಸೆಪರ್ ಅಫೀಸರು ಬಂದರು. ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 12 ತಿಂಗಳೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಡಿಸೆಂಬರಿನಿಂದ ಜನವರಿಯವರೆಗೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಫೆಬ್ರವರಿಯಿಂದ ಮೇ ಅಷ್ಟಿರುವರೆಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ.

3 P.M.

ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕಡಮೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಈ extension servicesಗೆ ಒಬ್ಬ ಒಪರೇಟಿವ್ ಅಫೀಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಫೀಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಕಡಿಮೆ. Village Level ನಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.)

ರೂಪಾಯಿ ನಿರಾವರಿಗೆ, ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ರಸ್ತೆ ಕಾಮಗಾರಿಗೆ, ಹಳ್ಳಿಯವರಿಂದ ಕೆಲಸದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೀಗೆಂದಿ 70-80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೂರುವು ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಮಾತ್ರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರೂ, ಕೆಲಸ ನಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗದೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಏರ್ಪಾಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದಮೇರೆ temporary ಯಾಗಿ ಒಂಭತ್ತು ಸಬ್ ಓವರ್‌ಸಿಯರ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿನ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಣ ಏರ್ಪಾಡ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯುತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದಕಾರಣ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದುದರ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಒಂಭತ್ತು ಸಬ್ ಓವರ್‌ಸಿಯರನ್ನು temporary ಯಾಗಿ ಈ ತಿಂಗಳು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಮುತುವರ್ಜಿವಹಿಸಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಿದರೆ ಏನೂ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ತಡವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲಸಕಾರ್ಯದ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ 900 ಕೆರೆಗಳನ್ನು restoration ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏಪ್ಪುಕಾಲ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಬಾಕಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಆಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿದರೆ ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಒಂದು ಕೆರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಸ್ಪಿಎಂಐ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ 15 ದಿನಗಳು ಬೇಕೆಂದು. ಅದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ತಡವಾಗುವುದು ವಾಸ್ತವವಾದುದಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಡಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೇನೋ ಶ್ರದ್ಧಾ ನೆತ್ತಿವಹಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡ ತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಎರಡೂ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಈಗ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ತಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ-ಹೊಸನಗರ).—A point of information, Sir. ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಸಬ್ ಓವರ್‌ಸಿಯರನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—Temporary ಆಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಈ ದುಡ್ಡನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಿತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ದುಡ್ಡಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ಏರ್ಪಾಡ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪೂರಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನರ ಕೈವಾಡ ಇರಬಾರದು. ಒಬ್ಬರೇ ಇರಬೇಕು, ಅವರು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆಗ ಬಹಳ ಜಾಗೃತ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಕೆ ಈ ದಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು ಪೂರಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ರಚನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಾವ ದಾರಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು. ಇದು ಜನರ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಜನರನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಸರಿದೂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಮೊದಲ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆದಷ್ಟೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜನರಿಗೂ ತಮ್ಮ ದೇಶ, ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ, ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಏಳಿಗೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಜನರಿಗೂ ಸಹ, ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೆಲಸವೇ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಮನೋಭಾವವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಈಗ ಜನರು ಏಪ್ಪುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ 'ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ದೇಶದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನದೂ ಒಂದು ಪಾತ್ರವಿದೆ' ಎಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವರೆಗೆ ಸಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ನಿವೃತ್ತವಾದ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟುತ್ತೀರಿ, ಭಾವಿ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಏವರ ಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ ತಳ್ಳಿಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿವೃತ್ತ ಹಾಕತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯೇ ಬೇರೆ, ಜನರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯೇ ಬೇರೆ. ಅವರು ಕೆರೆ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹಾಜರಿರುತ್ತಾರೆ, ಕುಟ್ಮಾಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ವಹಿಸಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಹಣಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಭಾವಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಹಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನರ್ಧ ಹಣವನ್ನು ಕೆಲಸದ ಮೂಲಕ ಹಳ್ಳಿಯವರೇ ಮಾಡುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಾದರೋ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಪೂರ್ಣಕೊಟ್ಟರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಕೆಲಸವಾದರೆ ಸಾಕು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ತಾಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ ವೆಂದರೆ, ಎಂಥ ಸಾಹುಕಾರನೇ ಆಗಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ಭಾಗದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಂದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿ ಮಣ್ಣನ್ನಾದರೂ ಹೊತ್ತು ತಂದುಹಾಕಬೇಕು ಇಂಥ ಪ್ರಮೇಯವಿದ್ದರೆ, ಇದು ದೇಶದ ಕಾರ್ಯ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಸಹ ವಸೂಲಿಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಮಣ್ಣು

ಹೊತ್ತುತಂದು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ಜನ ರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ದೇಶಸೇವೆಯೇ ಈಶಸೇವೆ ಯೆಂದರಿತು ಕೆಲಸನಾಡಲು ಅವರು ತಯಾರಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅದು ಸಫಲವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ತಾವೆಲ್ಲಾ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬೇಕು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಗಂಡು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇ ಕಾದರೆ, ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರ್ಯ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಇದನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ವಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಳ ವಿದ್ಯಮಾನ ಗಳನ್ನರಿತು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಯೋಜನೆ ಮಂಜೂರಾದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯ ಗತವಾದಂತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಎರಡುಸಾರಿ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಉಂಟಾಯಿತು ಉದಾಹರಣೆಗೆ Artificial Insemination ಯೋಜನೆ ಮಂಜೂರುಮಾಡಿರುವ ಅನಂತರ ಪ್ಯಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ್ ಇದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಯಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಅವರು ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲಸ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಂಠಿತ ವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು (ಮರೈಶ್ವರಂ).—A point of information, Sir. ಈ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ?

Mr. SPEAKER.—Please sit down. May I point out that these are all details which the local authorities can point out to the corresponding Governments? But Sri Mohamed Imam's grievance is that though it was expected that a sum of Rs. 19 to 20 lakhs a year would be spent on this scheme, not more than a lakh and a half has been spent during the full one year and so at that rate what useful work can the authorities turn out—that is his grievance.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಾರ್ಯಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪಶು ವೈದ್ಯಶಾಲೆಯವರಿಗೆ ಯೋಜನೆ ಯೊಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ವೈದ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಆಯಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅವರು ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಕೆಲಸ, ಭಾವಿ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಬಾಕಿ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೆಲಸನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಏಪ್ರಿಲ್ ಅಷ್ಟಿಗೇ

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಬಂದರು. ಆಗ ಭಾವಿಯ ಕೆಲಸ, ರಸ್ತೆಗಳ ಕೆಲಸ, ಸ್ಕೂಲ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್, ಕರೆ ಕಟ್ಟಿಗಳ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಈ ಸಾಲ ನಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಗೆಯ ಕಾಲದ ಐದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಬಹುದು, ಮುಂದಿನ ಐದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಸ್ಕೂಲ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಗಳಿಗೆ, ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ, ಪಶು ವೈದ್ಯಶಾಲೆಗಳಿಗೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿ ಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ವಿದೆ. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಆಖ್ಯಾಯಿಕೆಗೆ ಈ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಿ ನಡೆಯು ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು ಈ ಸಭೆಯು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ವಿಸ್ತರಣೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ Village Level Workers ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದ ಕ್ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ separate ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇರಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ಗಾ 7½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಈ ಯೋಜ ನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧನವಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ತ್ವರಿತ ಗೊಳಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ದೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಲ್ಲೆಯವರೆಗೂ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಡೆಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆ ಯೋಜನೆಗೆ ಮೊದಲೇನೇ ಅಪ್ಪಣೆ, ಅನುಮತಿ ಪಡೆದರೆ ಕೆಲಸ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯ ವಿಷಯ ಎಂದರೆ, ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕ ಬೇಕು ಎಂಬ ನೂತನ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಈಗ ತ್ವರಿತದಿಂದ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅಷ್ಟು ತಪ್ಪಿ ಇರುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧ ಇದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಟೇಷನ್ ಸಮಿತಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಮೇಲೆ ಇಳಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಬಹುಶಃ ಆ ಸಹ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಏನೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೇನೋ ದುಡ್ಡು ಬೇಕು ನಿಜ. ಆದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಇಲ್ಲದೆ, ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಜನಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡದೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ದುಡ್ಡು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.)

ಬರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರತು ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರರಿಗೆ ಇತರಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದು ಎಂದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟು, ಗುಮಾಸ್ತರನ್ನಿಟ್ಟು, ರಾಧ, ನಷ್ಟದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಸರಿಯಾದವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೂ ಆ ಇಲಾಖೆ ಯವರು ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವಾಗ ಬಹಳ ಅಧಿಚ್ಛರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಇತರಕುಟುಂಬ ಹಾಕಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಕಾಲ ಭಾಗ ಕೂಡ ಹಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೆಗೆಂದರೆ ಅದು ಮೊದಲು ಶ್ರಾನುಭೋಗ ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಅಸೆಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಅವರ ಕೈವಾಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಣ ಬರದಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ನೇರವಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ. ಅಷ್ಟೇವಿಶಾ ಇತರಕುಟುಂಬವನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಈ ವರ್ಷ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಈಗ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಬತ್ತಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಇವೆ. ಸುಗ್ಗಿಕಾಲ ಆನಂತರ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವೂ ಅಭಾವ ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಮ್ಮನ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರಾಗಿಯ ಬೆಲೆ 35 ರೂಪಾಯಿ ದೇ ಎಂಬ ವರ್ತಮಾನ ಇದೆ. 35 ರೂಪಾಯಿ ಇರುವಾಗ ರಾಗಿಯ ಬೆಲೆ ಹೇಗಿದೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗೂ ತೊಂದರೆ, ಜನಗಳಿಗೂ ತೊಂದರೆ. ನೀವು ಆಗ ಶೇಖರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣಬೇಕು, ಜನರಿಗೆ ದುಬಾರಿ ದರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರಾರದವರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ರಾಮಣ್ಣ (ಹೊಸಕೋಟೆ-ಆನೆಕೆರೆ).—ಸ್ಮಾರಕ, ರಾಜಪ್ರಮುಖರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರು ಉಭಯ ಸಭೆಗಳನ್ನು ದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮತಃ ಬಳ್ಳಾರಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಬಳ್ಳಾರಿಯಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಗತವನ್ನೂ ಬಯಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಮೈಸೂರಿನೊಡನೆ ವಿಲೀನವಾಗತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಹ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಐದು ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಕೂಡ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾ ಐದು ಮಂದಿ ಸಹೋದರರು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಜೊತೆಗೆ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರ

ಯರಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸಿದ್ದಿರರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷ. ಒತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸ್ವಂತ ವಿಷಯ, ಇರಲಿ. ಪ್ರಕೃತ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರೊಡನೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಡಾಕ್ಟರ್ ನಾಗನ ಗೌಡರೂ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಈದಿನ ಮಂತ್ರಿ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ ಆನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಅವರ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ ಇವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಪಶುಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಆದಂಥ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಅವರ ಅಗಾಧವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಬಳ್ಳಾರಿ ಮೈಸೂರಿನೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿ ದುರದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾದನಂತರವು ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಖನಿ ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ ಯೋ ಅದನ್ನು ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಥ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಹೊಂದುವುದರಿಂದಲೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷ ಸಾಧನಗಳು ದೊರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆಯುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಶ್ರೀಮತಿ ಇಬಾಂ ರವರು ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಯಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರಿನೊಡನೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸೇರುವ ವರ್ತಮಾನ ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಶ್ರೀ ಇಬಾಂರವರು ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅವರು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಿ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ಮತ್ತು ಈಗ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಖಚಿತವಾಗಿ ಎರಡು ಜನರನ್ನಿರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಯಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಇವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು—ಇಂಥಂಥಾದ್ದು ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕೂಡ ಕೇಳಿದರು—ಪಟ್ಟಿಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಲಭಿಸಿದ್ದಾಗ ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದು ಅದನ್ನು ಇಂದಿನ ದಿನ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ತಿದ್ದು ಪಡಿ ಸೂಚಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಇದಂಥ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಇಂದಿನ ಸಂಸಾರ

ದವರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಯಾರು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬಹುದೋ ಆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೂ ತಂದು ಮೈಸೂರಿನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಬೆಳ್ಳಾರಿಯ ವಿಷಯ ಆಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರು ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರ ನೀತಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಇಮಾರದವರು ಹೇಳಿದರು, ನಾನಾದರೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ನನ್ನ ಕೈರಾದ ಮುಖಕ್ಕೆ ಒದ್ದೆದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾದ ಸರಳವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಖಚಿತವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೋದ ವರ್ಷ ಮಳೆಬೀಳಿ ಇದ್ದ ಯಾವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದವು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದೇವೆ, ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೋದ ವರ್ಷ ಮೊದಲು ನಮಾವೇಶಗೊಂಡಾಗ ನಭಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಕ್ಷಾಮ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಕಾಳು ಕಾಳು ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಇದ್ದೆವು. ಭಗವಂತನ ದಯದಿಂದ ಈ ವರ್ಷ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ 25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬೀಳದೆ ಇದ್ದ ಮಳೆ, ಸುಮಾರು 44 ಇಂಚು ಮಳೆ ಆಗಿದೆ. 35 ವರ್ಷಗಳ ಸರಾಸರಿ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ 4 ಇಂಚಿನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆ ಹೋದ ವರ್ಷ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಥವಾ ಬೀಳುವ ಮಳೆ ಆಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೆಳೆ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿ ಪಡದೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶಾಶ್ವತವಾದ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪದೇ ಪದೇ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಭದ್ರಾಪ್ರಾಚೆಕ್ಕಿಗೆ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ, ನುಗು ಪಾಚೆಕ್ಕಿಗೆ ಸುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೂಡ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನಮಗಿವೆದ್ದು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಚೆಕ್ಕಿಗೆ ಸುಮಾರು 505 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ನುಗು ಮತ್ತು ತುಂಗಾ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಪ್ರಾಚೆಕ್ಕಿಗೆ 208 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಪೈಕಿ ಈಗ ನುಗು ಪ್ರಾಚೆಕ್ಕು, ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಚೆಕ್ಕುಗಳು ಕೈಗೊಂಡುವುದಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕಾಕಾರ ಪಡುತ್ತಾ

ಇದ್ದೇವೋ ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮರೆತು ಹೋಗುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗ ಬಹುದು ಎಂಬ ಭರವಸೆಯುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಆಹಾರದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಥಾಕಂಟೋಲನ ಅಪಾಂತವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿ, ಹೋದ ವರ್ಷ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದ ಬತ್ತ ವಸೂಲುಮಾಡುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಸದ್ದುಪಡಿಸಿ ರೈತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆ ಆಗಬಾರದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದ ಬತ್ತಕ್ಕೆ 22 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆಯೂ 2ನೇ ರಬ್ಬಿನ ಬತ್ತಕ್ಕೆ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆಯೂ ಬೆರೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಮಾಡಿ, ರೈತರು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ತಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

4 P.M.

ಅನಂತರ ಆಹಾರದ ಹತೋಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೊಂದರೆ ಆದೀತೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಫೇರ್ ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಜಯಪದ್ಮವಾಗಿ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ರೈತರಿಗಾಗಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಕಂಡುಕೊರತೆಗಳೂ ಒದಗಿಲ್ಲ.

ಇದಿಷ್ಟರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್‌ನಲ್ಲಿ—ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆ ಯೋಜನೆ ಕೈಕೊಂಡು ಪ್ರಥಮತಃ ಏಳು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 8 ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲೂ, ಅದರ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 12 ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲೂ, ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಟ್ಟು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲುಭಾಗದವರಿಗಾದರೂ ಇದರ ಸಹಾಯವನ್ನೇ ದಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭವ್ಯವಾದ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇದರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕು. ಈ ಯೋಜನೆ ಕೈಕೊಂಡಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ಫಲ ದೊರೆತಿಲ್ಲವೆಂದು ದೊರ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿಲ್ಲದಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಆಗುವುದೆಂದು ನಾನು ಭರವಸೆಯುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ವಿಷಯ. ಈಗತಾನೆ ಇಲ್ಲಿ ಜಾಯಿಲ್ಲರವರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರುವುದು ಕೂಡ ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಈ ನಿರ್ಧಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ನೂಟಿಸಿದರು. ಈಗ ಒಬ್ಬ ಸ್ಪಷ್ಟರ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಇದೀ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದಿದೆ; ಏದಿಂಥದ್ದೆ ಹೀಗಾಗಿದ್ದರೂ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ ತೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ರಾಮಣ್ಣ.)

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಎಡೆಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭರವಸೆಯುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ವಂದನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ರಾಜಮನೆತನವು ಚಿರಾಯುವಾಗಿ ನೆಲೆ ಸಲ ಎಂದು ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಕೆ. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರು ದುರ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, ರಾಜಪ್ರಮುಖರ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲು ಅಷ್ಟಣೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಯೋಜನೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ದುಡ್ಡಿನ ಸಹಾಯಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಅಕ್ಕೋಬರು ಎರಡನೆಯ ತಾರೀಖು ಬಳ್ಳಾರಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಯ ಪುರಜನರು ಮತ್ತು ಪೌರಸಭೆಯವರು ಇವರಿಬರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಜು ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ನೀರಿನ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಕೊಡುವ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವೂ ಸಾಲ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಆ ಭರವಸೆ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದೆ ಸಹಾಯಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರವನ್ನಾಗಲಿ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಸಹಾಯಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿಯವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸಹಾಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೂ ಸಹ ನೀಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ; ಆದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬಳ್ಳಾರಿಯವರಿಗೆ ಹಣದ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮರಾಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒರ್ಕು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕೆಲಸಸಹಾಯನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮರಾಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಗೆ ಬರ್ಕು ಕೇವಲ ಶೇಕಡ ಏಳೆಂಟರೊಳಗಿದೆ. ಅದೇ ನಮ್ಮ ನೆರಪಾಂತರವಾದ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬರ್ಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿಯವರು.—On a point of personal explanation, Sir. ನಾನು ಜನರ ರಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಕೆ. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ಈ ರೀತಿ ಚರ್ಚೆಗೈದಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿಯವರು ಮುನ್ಸಿಪಲ್ಟಿಯವರ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತರಾಸು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬರ್ಕುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಸೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಒರ್ಕು ಬಹಳವಾಗಿ ಆಗುವುದುಂಟು.

ಅದಾದಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕೂಡರೆ ಸ್ಟಿಕ್ ವರ್ಕ್ ಇಲಾಖೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಅಥವಾ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸುವುದೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಧೈಯವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನವಾದ ಮೇಲೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಹೊಸದಾಗಿ ನಮಗೆ ಸೇರಿದಾಗಿನಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಹೊರಡಿಸದೆಯಿದ್ದರೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಹೊರತು ಈ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯದೆ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದಾಗ ಈ ಸಭೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು; ಆಗ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಹೊರಡಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ತಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳು ಮೊದಲಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಅವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಯಿಗಾಗಿ ತಂದಿತ್ತು. ಈಗಾಗಲೇ ಅದು ಅಂಗೀಕಾರವಾಗಿ.

ಇನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿಯವರು ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಗೌಡ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಇಮಾಂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಯಾವಯಾವುದೋ ಕೆಲಸಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿಯವರು ಬ್ಯಾಡರಹಳ್ಳಿ ಸೇತುವೆ ಆಗಬೇಕು, ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕಯೋಜನೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಕೆಲಸಗಳಾಗಬೇಕಾದರೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಹಣ ಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಅಥವಾ ಸಾಲ ಎತ್ತುಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವರು ವಿರೋಧಿಸುವಷ್ಟು ಯಾರೂ ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಡೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ನಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ಅದು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ಕಾಸಿಗೆ ತಕ್ಕ ಕಷ್ಟಾಯ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟು ನಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಸಹಾಯ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ತುಂಗೆಭದ್ರಾ ಕೆರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನೋಡಿಸಿದರು. ಅದಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಏನಿಜ ಸಂಪತ್ತನ್ನು—ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ—ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣದ ಸಹಾಯ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಕೊಟ್ಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ದಗಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಈ ಸಹಾಯ ಎಷ್ಟು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಒದಗುತ್ತದೆ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ಎಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಪ್ರಮುಖರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಆಹಾರದ ಹತೋಟಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಜನರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಎಷ್ಟಿತ್ತು, ಜನರ ನೀತಿ ಪತನ ಹೇಗೆ ಆಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಈ ಸಭೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಿ ಆಹಾರದ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಕ್ರಮ ಕ್ರಮ ವಾಗಿ ತೆಗೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅನಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ, ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಕಾನೂನಾಗಲಿ ತರುವಾಗ ಬಡವನಿಗೆ ದುಷ್ಕರಣಾಮವಾಗದಿರುವ ಹಾಗೆ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಇಂಥ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಮೂ ದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕ್ರಮ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಾಡುವ ವಿಷಯ ಬಹಳ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಅನೇಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆಹಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯ ಬೇಕಾದರೆ ಜನರ, ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರ ಮತ್ತು ತಿನ್ನ ತಕ್ಕವರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬದ ರಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿನ್ನತಕ್ಕಂಥವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹಳ್ಳಿ ಗಾದಿನಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಗಮನದ ಲ್ಲಿಟ್ಟು ಆಹಾರದ ದಿಶ್ಚೋಗಗಳನ್ನು ಇಬ್ಬು ಧಾನ್ಯದ ಬೆರೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ತಿನ್ನತಕ್ಕಂಥವನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯುವವನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹತೋಟಿಯಿದ್ದಾಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಅವನ ಖರ್ಚಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಹತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆ ತೆಗೆದ ಕೂಡಲೆ ಧಾನ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ದೊರೆಯದೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಟ್ಟು ರೈತರನ್ನು ಕಷ್ಟಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಕೈಹಿಡಿಯಲು ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ನೀತಿಯ ನ್ನು ನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲದೆ ಎದುರುಪಡೆದವರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವು. ಬತ್ತದ ಬೆಲೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಧಾರಣೆಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವವರು ಹಳ್ಳಿಗಾದಿನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾನ್ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯ ಕರು ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಯಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಾರ್ಕೋನಹಳ್ಳಿ ಜರಾಶಯದ ಹಿಂದೆ ಪರಾಕ್ಕೆ 15-16 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಅಡ್ಡಾನ್ ಕೊಟ್ಟು

ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾವು 20 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಅಡ್ಡಾನ್ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ; ಮಾರುವವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬಂದುದರಿಂದ ಅವರು ಮಾರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ರೈತ ತನ್ನ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ರಾಧದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು. ಸರ್ಕಾರ ಇಂಥ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೈತನ ಕೈ ಹಿಡಿಯದಿದ್ದರೆ, ಶ್ರೀ ಶಿವ ರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ರೈತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕುಂದುಕ ಉಂಟುಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಥ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಂಡಿತ ಕೀರ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನರಿತು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪಲ್ಟಾ ಒಂದಕ್ಕೆ 20 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇತರ ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ, ರಾಗಿ, ಜೋಳ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ದರು. ನಾವೇನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡು ತ್ತೇವೋ ಆ ದುಡ್ಡಿಗೆಂತ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಯೆದ್ದುದರಿಂದ ಇತರ ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಹಾಗೆ ನಿಗದಿಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ನಾವು ಬೆಳೆಯುವ ರಾಗಿ ಜೋಳದ ಬೆಲೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಚ್ಚು ರಾಧದಾಯಕ ವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇನ್ನು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ರಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಖರ್ಚು ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಅರಿತು ಅದರ ಧಾರಣೆ ನಿಗದಿಮಾಡ್ತೀ. ಖರ್ಚಿನ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ರಾಧ ಬರುವ ರೀತಿ ಬೆಲೆಯ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಧದಾಯಕವಾಗಿದ್ದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹೀಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವನು ಈ ದಿನ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಅವನ ಬೆಳೆಗೆ ಸರಿ ಯಾದ ಬೆಲೆದೊರಕದೆ ನಷ್ಟವಾಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ರೈತರು ಎಂದಿಗೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾನು ಈಗತಾನೇ ನೋಡಿಸಿದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—You are one with us.

ಶ್ರೀ ಎ. ಹೆಚ್. ಮಾನ್ಯಗೌಡ.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೂ ನಿಮಗೂ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ಗತಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿರತಕ್ಕ ನೀತಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೂ ಇದೇ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.)

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—If the House is willing to sit till Six of the Clock, I can permit three or four more to speak. I feel it is reasonable to give a chance to one Bellary member.

A. VOICE.—Quite so, Sir.

ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟ ಬಸವಣ್ಣ ಗೌಡ (ಕೊಡಗಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕಳೆದ ಸೋಮವಾರ ಶಾಸನಸಭೆಗಳ ನಿಯುಕ್ತಾಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ರಾಜಪ್ರಮುಖರು ಕೊಟ್ಟ ಬಾಷಣದಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಜನರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿರುವುದು ನಮಗೆ ಖುಷಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಈ ಸೇರ್ಪಡೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಕರ್ತರಾದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರಿಗೂ, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಅಂದರೆ ನೈಜಾಂ ಮತ್ತು ಮುಂಬಯಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ನಾನು ತುಂಬಾ ಆಭಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸೇರ್ಪಡೆಗೆ ಭಾಷೆ ಒಂದೇ ಕಾರಣವಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ವ್ಯವಹಾರ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ಸೇರ್ಪಡೆ ಎಂದರೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದು ಹೊಸ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಎಂದೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಒಂದೊಂದೆ ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು, ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದು, ಪುನಃ ಈಗ ಮಿಳಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಹಿಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೇನೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಹಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ: ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸೇರ್ಪಡೆಯು ಇಡೀ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರ ಕರ್ಣಾಟಕದವರಿಗೂ ಸಹ ಅಮಿತಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸೇರ್ಪಡೆಯು ಭಾವಿ ಮಹಾ ಮೈಸೂರು ಅಥವಾ ಅಬಂದ ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿದೆ.

ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೊರತೆ (Deficit) ಪ್ರಾಂತ್ಯವೆಂದು ರಾಜಪ್ರಮುಖರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕೊರತೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಕಲ್ ಫೇಲೋಸ್ ದಳವಿದೆ, ಅನೇಕ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸುಗಳು ಎಂದರೆ, ನ್ಯಾನಿಟೋರಿಯಂ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಜೈಲ್ ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಭಾರಿ ಕಟ್ಟಡಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ರಿಜರ್ವ್ ಫೇಲೋಸ್ ದಳ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ತೇಬರಣೆಯಾಗದೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೊರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಶಂಕಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಭಾವನೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರು ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಆಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವೇ ಅದರ ಕೊರತೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇತರ ಸೌಕರ್ಯ

ಗಳಿವೆ: ಅಲ್ಲಿಯ ಬಿಜಿ ಸಂಕತ್ತು, ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಇವುಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ; ಇವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಹುಭಾಗ ಮೈಸೂರಿನೊಡನೆ ಮಿಳಿತವಾಗಿ, ಇನ್ನು ಉಳಿದ ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು—ಆಲೂರು ಅದವಾನಿ, ರಾಯದುರ್ಗ—ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ವಿಷಾದಕರವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇಡೀ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನೇ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿ ಆಗಲು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಅಂಧ ಮುಖಂಡರು ಸಂಧಾನ ನಡೆಸಿದ ಅನ್ಯಾಯದ ಫಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಕಾರಣರು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಈ ಸಭೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ: ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಈ ರೀತಿಯ ಸೇರ್ಪಡೆಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾತರರಾಗಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದು. ಇನ್ನಾದರೂ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರ ವಿಳಿಗೆಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಂತೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Sri Gopala Gowda has already spoken. I am refusing permission even to the lady member to speak.

Sri S. GOPALA GOWDA.—All right, Sir. I leave it to your discretion.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Leader of the House).—There will be a supplementary demand coming up before the House. I must straightaway tell the House that we are not anxious to make any speech, not even one of our Ministers. And it is only our sense of responsibility to the criticisms that are made that compels us to reply. I hope the time at our disposal is such that the Leader of the Opposition and others should not make a grievance that we have not dealt with the criticisms made. Subject to these observations, I have absolutely no desire to speak. In half an hour it is impossible to do justice to any criticism.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is not our mistake. I wish the Hon'ble the Leader of the House had set apart more days, three or four days, knowing the importance of the subject.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Also I may state that we are not prepared to sit after Five of the Clock. It is an extra work not only to the Ministers but to the whole of the Government

staff. Therefore, we are not prepared to sit even one minute beyond Five of the Clock.

Mr. SPEAKER.—Is this to be observed on all occasions in future ?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Certainly, except of course when there is an agreement on all hands when the House is to sit beyond Five of the Clock.

Mr. SPEAKER.—That is what I sought for.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜಪ್ರಮುಖರ ಭಾಷಣದಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ 14 ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ರಚನಾತ್ಮಕ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಹಾರ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದಾಕೆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸತಕ್ಕವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಈಗ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಮಳೆ ಆಗಿದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ತಾಳಿ ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿ ಕಾಲ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನೂ ಸಹ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಂಚೋಲನ ಆಡಳಿತದಿಂದ ದೇಶದಮೇಲೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಪರಿಣಾಮ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಸುಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಜನಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೇನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೇನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನರಿತು, ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (transitional period), ಕಂಚೋಲ ತೆಗೆದಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ, ನಮ್ಮಡಿ ಮತ್ತು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೆಲಸತಕ್ಕ ಯೋಜನೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತವ್ಯ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಅತಿವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲವುಕಡೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಜೋಳದ ಬೆಳೆಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲಸಿ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅವರು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಕ್ರಮವಹಿಸಿ ಇದರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ದವಸ ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿನಕ್ಕೆ ಆಗಬಹುದು, ಇನ್ನೂ ದವಸದ

ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ದವಸ ಹೊರಗೆ ಹೋಗದೇ ಇದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ಕಡೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ರಾಭದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ದವಸ ಸಾಕಾಗಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ದಿನವೂ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ, ರಾಗಿ ಮತ್ತು ಜೋಳವನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಉದ್ದೇಶ gradual de-control. ಯಾವುದೇ ಫುಡ್ಸ್ ಮುಂಚೆ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟೋ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಫನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ದಿನ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಆಹಾರ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿದ ಮಹಾ ಕೀರ್ತಿ ಕೇಂದ್ರ ಆಹಾರ ಸಚಿವರಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದು. ಅವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವರ್ಗದರ್ಶಿತ್ಯ ತೋರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯಿತು. ಇಡೀ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ರೈತರ ಮತ್ತು ವರ್ತಕ ವೃಂದದವರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದರೆ ಅಪ್ರಕೃತವಾಗಲಾರದು. ಹೋದವರ್ಷ ಅನೇಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆಹಾರ ಡಿಪೋಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ತೆಗೆದುಡಾಯಿತು. ನನಗೆ ಈಗ ಬರುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಇರುವ ದವಸವನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮ ಡಿಪೋವಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಳುಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಬಾರದು. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಸಹ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅರಿತು ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಂಬಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ. ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ರಾಗಿ ಮತ್ತು ಜೋಳಕ್ಕೂ ಸಹ ಮಿನಿಮಂ ಬೆರೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬ್ರತಕ್ಕೆ ಮಿನಿಮಂ ಪ್ರೈಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇಷ್ಟೇ : ಬ್ರತಕ್ಕೆ ಮಿನಿಮಂ ಪ್ರೈಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಮಿಲಿಟ್ಸ್‌ಗೂ ಕೂಡ ಬೇಕಾದದ್ದು ಅತಿಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.)

ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಬಾಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Minister seems to have stated in Rome that there is plenty in our country during this year.

Sri H. SIDDHAVEERAPPA.—It is true, Sir. There is plenty in our country. In fact, the problem in the world to-day is how to get rid of their surpluses. The problem before the world today is one of abundance and not of scarcity.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, with the time at my disposal, I can only meet some of the important criticisms that have been made by the Leader of the Opposition and other Hon'ble Members of this House. If I do not deal with the other points, it is not because that I am not able to meet them, but because there is no time.

The Leader of the Opposition began with the observation that people who support the Government repeat what is called 'His Master's Voice'. At least that much of merit is there that they repeat what is called 'His Master's Voice'. So far as the Leader of the Opposition is concerned, Sir, if you look into the proceedings, he has been delivering the same kind of speeches, same arguments in almost identical words each time he gets up to speak. Therefore, he is repeating his own voice.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Same criticism.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—It would have been far better if he had confined his attention to major policies and programmes of Government. Sir, he has said, so far as Bellary District is concerned, it would have been better to have had the whole district intact and added on to Mysore State. I have agreed with him on this subject in previous Sessions of the Assembly. When I made enquiries subsequently, the people of Bellary District feel more aggrieved in their hearts that the District has been divided rather than

on the issue whether it is joined to Mysore State or to Andhra State. So far as that point is concerned, it is for the people of the area concerned to do whatever they consider in their interest. So far as the Mysore Government is concerned, we are not bringing any pressure on anybody. It is left to the free will and choice of the people concerned. If the people of the other three taluks of Bellary District want to come into Mysore State, we are prepared to welcome them irrespective of what language they speak. I may straightaway make it clear that we welcomed the people of the seven taluks of Bellary District not solely on the idea that they are people who speak Kannada language—not that we took wholly and solely a linguistic view in the matter. We welcome people whoever they are, whatever their language may be, if they wish to join Mysore State. That is the clear stand that Mysore Government has taken.

Sir, it is true, as the Leader of the Opposition has said, that articles of equipment have been taken away by the Andhra Government Officers on the eve of the integration. Even before the date, 1st October 1953, I had addressed several letters to the Chief Minister of Madras on this subject and the Chief Minister of Madras had also agreed upon the principle that *status quo* must be maintained so far as articles of equipment are concerned. But it has so happened that some over-zealous officers without a Government Order have removed some of these articles from institutions and from the P. W. Stores. Having done that, we could not enter into a pitched battle and we could not resort to a pitched battle on the frontiers of Andhra. We knew that some articles of equipment had been taken away. And our officers who subsequently took over these various Departments have made a list. We have written to the Government of India and we have written to the Andhra Government as well. These points will come up for discussion when conferences are held at Governmental level under the Andhra Act, Whatever compensation is due to us

has to be paid and I hope the Andhra Government will agree to give us compensation for any article that has been taken which is ours. If there is any difference of opinion, under the provisions of the Andhra Act, the Government of India will arbitrate. Therefore, Sir, we need not worry much about these articles and their value does not run to crores. It may be a few thousands or it may be at the most one or two lakhs of rupees. Even granting that it is one or two lakhs, that should not embitter our feelings against the Andhra Government or *vice versa*. I even take the view that even if all these articles are taken away by the Andhras, let us not have a big grievance over it. After all, they are also our countrymen and they are making use of those articles for the people; and if by chance they wanted them for themselves and do not want to give back these articles or pay compensation for it, I appeal to you to be magnanimous in the interests of good feelings in the country. It is not a few lakhs that matters; friendship and understanding are much more valuable than any money or equipment. Granting that these articles have been taken away, we need not over-emphasise and create any bitter feelings on the subject.

So far as the Five-Year Plan is concerned, I was very unhappy to hear from the Leader of the Opposition that nothing tangible has been done under the Five-Year Plan. That was an over-statement. I am sure, he himself believes that, in his enthusiasm to criticise the Government, he overdid in this behalf. The Five-Year Plan has done much good and literally, wherever he goes, he will see, dams constructed, roads laid out, more schools and health centres opened. It is not as if that all the money spent on these items is a waste. It has done much good to the people and it has provided employment; it has increased the economic progress of the country. It may be that, just as in America or England, we have no big Statistical Department. It is true we have thought that instead of spending money on the department of statistics in order

to maintain it annually, that money for the time being be better spent on the Nation Development Departments. But everybody knows including members of the Opposition that this Five-Year Plan is working well and is carrying the country in the path of progress. It may be, I myself want a better progress. I myself want more money to spend under this Plan. But to say nothing tangible is being done is a criticism which is not justified on the facts of the case.

So far as the Bhadra Reservoir is concerned, Sir, the Central assistance that has come forth is not final. This Bhadra Reservoir, as the Hon'ble Members know, has been included in the first Five-Year Plan, and the money provided thereunder was not sufficient to execute it expeditiously. Distress conditions compelled us to make representation to Government of India and they have agreed to give about five and odd crores of rupees which can be spent within these two years. It is not possible to spend more than 2 or 3 crores of rupees a year and it is physically impossible. Therefore, whatever money that could be spent in the rest of the period has been provided. This scheme is going to be included in the second Five-Year Plan also. From this year it is going to be constructed with as great a speed as possible and we will be able to finish it with record speed. It may be in the second Five-Year Plan. But Central assistance has been promised and the Central Government has committed itself to the expeditious execution of this project. Therefore, this is an occasion on which we should be thankful to the Central Government instead of criticising them.

Sir, the Leader of the Opposition was very critical with regard to the construction of the Vidhana Soudha building. Government has not taken this House by surprise. In fact in my budget speech I made mention of the fact and the need for constructing this House. The House gave its approval, all the members welcomed it and subsequently also, on many occasions members have welcomed it. You also welcomed it and your deputy went to

(Sri K. HANUMANTHAIYA.)

the extent of congratulating me for building this house that it may be an asset to Andhra when Bangalore becomes Andhra territory. Therefore, you will kindly see that Government placed its cards before the House and obtained its approval. Now to blame Government on that account is hardly fair.

Sri K. Pattabhiraman was very particular to know what we are doing in regard to Tungabhadra project. It is true, Sir, that we passed unanimously in this House certain amendments to Tungabhadra project to the concerned Article in the Andhra Act. But that was not accepted by the Parliament. Here three States are concerned—Hyderabad, Andhra and Mysore. These three Governments placed differing points of view before the Government of India. Therefore, the Government of India had to take a decision of its own. Even now I am of the view, as expressed unanimously by this House, that Mysore Government's view and the view of the Mysore Legislative Assembly and Legislative Council was reasonable. But, they have not seen their way to accept the amendment which we unanimously passed. We cannot help it. After all when two or three States in India have differed on a particular subject, each State cannot go its own way nor can it go against the Constitution. The Central Government steps in and it has done so. Even to-day the Tungabhadra project has been placed under a Board which ought to have been placed under Mysore Government. It was being worked and executed by the Madras Government and that portion of the territory in which the project is situated was transferred to Mysore Government. Naturally, the management and the future progress of the work ought to have been entrusted to Mysore Government; that was not done. Now, they have constituted a Board consisting of representatives of Andhra Government, Mysore Government and Hyderabad Government. Each Government has two representatives on the Board and the Chairman has been nominated by the Government of India. This Board is in Charge

of further construction and management of the project. If there is any difference of opinion between the Members, the Chairman has been authorised to arbitrate. If any point pertaining to a policy is involved, the matter will be referred to the respective Governments and the final arbitration will be done by the Government of India. This may not be quite a happy position, but it is an inevitable decision when the Governments concerned do not come to any agreement or settlement of issues involved. In this connection, I would like to say that when the Thungabhadra project was taken up the Government of India has committed itself to share the burden that the Mysore Government was likely to be saddled with. The Five-Year Plan for Mysore State without Bellary District was to the order of 36 crores of rupees. The additional financial burden of finding money for the execution of Thungabhadra Project was rather hard to find. Therefore, when this Government made representations to Government of India, they have agreed to finance it. This year they have placed at our disposal about 20 lakhs of rupees. That initial commitment may be construed as commitment for the final execution of the whole project. After these two years, that is, after the first Five-Year Plan period is over, the remaining works will be included in the second Five-Year Plan and we are certain that this project will go through. We have already asked for 13 and odd lakhs of rupees for commencing the electric project and that money will also be coming forth from the Central Government. Any other matter relating to this project which needs discussion, elucidation and settlement, will be attended to That will be under the provisions of the Andhra Act itself. Series of conferences will have to be held and the representatives of the Government of India and the Governments concerned will sit and settle these differences. That is the only way open to us and we have to be satisfied with it.

Sir, the Hon'ble Member Sri K. Pattabhiraman has urged in his amendment that increased Central assistance

must be sought so far as the deficit caused by the addition of these seven taluks of Bellary is concerned. That is being done; I have already stated on the floor of the Legislative Council two days back that this will be done by Mysore Government. We expected that as the result of the passing of the Andhra Act Mysore Government will get not only the liability and debts but also some cash balances. It so happened, as I said before in the Legislative Council, that on the day of integration, namely, 1st October 1953, the Madras Government has spent all its cash balances and they had an over-draft with the Reserve Bank of India. They also went to Government of India for giving them a few crores by way of ways and means advances. I do not know, I am not in a position to give, a sound judgment on the matter whether they were clever in spending away all that money or whether necessity put them to that plight, but it is a fact that they left no cash balances whatever for us to share.

They have left us only debts and liabilities. It is therefore necessary for us to approach the Government of India and explain to them the circumstances of the case and I am sure I will do so.

Sir, the District Boards and Village Panchayets (Amendment) Bill which was discussed on the floor of this House has given rise to many bitter comments. It was not the intention of the Government—I assure you with all the sincerity at my command—it was not our intention to postpone election for party advantages. Just as the Leader of the House said that he is moved by highest ideals and sincerity when he makes the criticism, I expect the same charity at his hands and I am sure the gentleman he is, he will give me that credit. Ever since I took office I and my colleagues made every effort that we could possibly make in order to expedite elections. But the opinion among the members of this house was such that we were not allowed to take a final decision in the matter and I may tell you.....

Sri J. MOHAMED IMAM.—This side was not consulted.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In this, as many a time I know, I loath to speak as a partizan.. I am not happy to plead plainly for one party. And the courtesy that the Constitution has showed to me in making me Chief Minister and Leader of the House compels me many a time to take a non-partisan attitude. It is with that spirit I am speaking. If members in this House express differing views, I have to take note of them. It does not matter whether that member belongs to the Congress party or to the Praja Socialist party or he is an independent member. When members sincerely hold different views, it is our task to see that an opinion or formula is evolved which is acceptable to as many people as possible in this House. It was that trial that caused this delay. I am very unhappy, I may straightaway tell you, to have taken a decision to abolish the District Boards. I am one with you in saying that these elected bodies could have been continued for some time more. But there was an equally balanced opinion sincerely held that these bodies had outlived their period and therefore they should go. There was no insincerity about that opinion as well. Therefore when opinions are sincerely held by different members, it is not wise for the Government or for any of us to disregard such an opinion. And I am sure that the Presidents of District Boards and members of District Boards were not very anxious to continue in their respective offices and memberships. For they themselves knew that the District Boards had outlived their period by about 3 years. Now we have taken a decision that these Boards should be abolished and Rajpramukh's address had made it categorically clear. What would be the intervening period between now and the constitution of new Boards is a matter which is not entirely in my hands. And I do not want to make a promise. I do not like to give any assurance either. It all depends again on the opinion expressed by the members of this House and the *line clear* which is likely to be given by this House. So far as we are concerned,

(SRI K. HANUMANTHAIYA.)
 we are the least interested in prolonging this interregnum. We are anxious that the election should be held as soon as possible. If the Government has erred in this matter as some of you have justly erred, I have erred in good company, that is in the company of most of the members of this House. It does not matter to which party they belong. Therefore you, the members of the House, I hope, will kindly look at the Government with a certain amount of indulgence so far as this Bill is concerned. It began on a very bad day. This Bill is being discussed not only during the time of this Assembly but also a large amount of discussion has taken place even in the previous Assembly. Clause by clause it was discussed and at very great length. The method of election was hotly debated. But on that, of course, opinions differed. So far as I am concerned personally,—I am not speaking as Chief Minister and Leader of the Party, I am also entitled to speak sometimes with indulgence as a person or as a member, I still think that the recommendations of Sri V. Venkatappa Committee were good and sound. They envisaged indirect election. That was a kind of election that Gandhiji taught us. There was a good deal of recommendation in regard to decentralisation. That was also good. But unfortunately we could not come to agreement on those salutary principles and the debate is going on everlastingly on the subject. Therefore I had to appoint a committee that is now constituted. And I have not constituted that with any partisan spirit. Members of the committee are there to make any recommendation that they sincerely think is in the interests of the country. I will welcome it and I hope at least the recommendations of this committee will be accepted by the House without further debate and discussion so that we may implement the legislation that everybody wants to be implemented. I again say in this matter, whether this House or the previous House has not acquitted itself in the manner that all of you say it should have done, there has been a good

deal of delay, there has been a good deal of procrastination and a good deal of unnecessary debate. At least that chapter must close and we must be able to take a final decision so that Government may be allowed to hold the election with the utmost speed.

Sri K. Pattabhiraman was anxious that the village panchayets also must be reconstituted and so it should be included in the terms of reference to the committee. The third term of reference reads thus :

“The method of election to these bodies, their functions, finance.....and also the relationship with village panchayets and other cognate matters.....”

Therefore this clause covers certain object Sri Pattabhiraman has in view. If the committee feel any doubt that they have not got that term of reference which Sri Pattabhiraman wants them to have, they can make a reference to the Government and I assure you that I will widen the scope of enquiry and the field of recommendation.

It is now Five of the Clock and as I said

Sri J. MOHAMED IMAM.—One minute more.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—My friend.....

Mr. SPEAKER.—Just one minute. As regards the subject matter underlying the Appropriation Bill or the finance Bill, the Speaker has power to allot a day or days; but when once that day is fixed he shall put at Five of the Clock every question necessary to dispose of that business. He has no power under Rule 130 to go beyond that. But under rule 8.—

“Meetings of the Assembly shall, subject to the direction by the Speaker, ordinarily commence at 12 noon and ordinarily terminate at 5 P.M.”

That phrase ‘subject to the direction of the Speaker’ has to be noticed by the House. So one need not think that the meetings should close exactly at Five of the Clock. If need be and if it is necessary to give proper explanation so as to satisfy the House it is

highly desirable for the Leader of the House or as a matter of fact any member of the House to go on till a reasonable time.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Very well, Sir. We accept your ruling. Whatever time is fixed, we will

Mr. SPEAKER.—I have not fixed time now.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—It is left to you, Sir.

Sri J. MOHAMED IMAM.—He takes it for his own guidance.

Mr. SPEAKER.—It is left to him.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, the Leader of the Opposition not only in this session but also in the previous sessions has been giving me a good deal of advice in regard to tours. I wish he had not repeated the old advice.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I will repeat it twenty times more.

Mr. SPEAKER.—As you have done this morning. It is so fresh.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In a nascent democracy it is necessary that the members of the Assembly should be constitutionally in touch with their constituencies. There is a famous constitutional phrase like 'nursing the constituency'. So far as the ministers are concerned, we are the representatives of this House. It is not that I am anxious to tour. On the other hand many a time we have to incur the displeasure of people who invite us to functions. It has been, ever since I assumed office, a battle between acceptance and rejection. It may be easy for members to impute motives. The other day an Hon'ble Member suggested that we ask our officials to flatter us in appreciation. That hurt me very much. After all there is conscience and there is God above. And I very much wish members do not resort to such cheap accusation. If such accusation is to be made, I request them to go to the spot, make enquiries and report to this House whether such things have been resorted to.

5 P.M.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I will ask Sri Solor Siddappa.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, when he has touched upon this what is called a serious matter, it is folly to adopt a mood of levity and I hope Hon'ble Members making such accusations will display that sense of responsibility in future. As all of us know—it is not only we who have been Ministers for some time,—the Ministers are continuously being requested from a very long time that they must come to this place and that place. These requests are usual and there is nothing unusual in it, and to say 'no' to any request sincerely made would be a mistake. We did not want to commit that mistake and we do not need any advice on this matter. We ourselves are conscious that we should not spend our whole time in touring. We have been constantly taking counsel in the matter and are curtailing our tours as far as possible. But in Mysore there has been a tradition. In Mysore there has been what is called courtesy on the part of the people. They invite us and to say 'no' would be an affront to the people who invite us of their own accord; and if I may say so, if the Leader of the Opposition thinks that he is gaining an electoral victory by making us not to go to places and explain our points of view and what we have done, he is sadly mistaken. We have got also, Sir, some political sagacity in these matters.

Sir, I did not want to touch upon the subject of internal dissensions in the Party. But the Leader of the Opposition has thought it wise to do so. Now it is public property and I should not commit the mistake of hiding anything. It is true that there are some dissensions in the Congress Party; but that is a common feature of not only Congress Party but of every party.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿ ಯಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—Why do you imagine that the Hon'ble the Chief Minister is referring to your Party?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, I do not want to argue on this subject. He belongs to the Socialist Party and you know how many Members of that Party have left the Party when offices had to be got and he himself knows. At least there is this merit in the Congress

(Sri K. HANUMANTHAIYA.)

Party. Whatever the differences, we do not go beyond certain limits.

Sri L. SIDDAPPA.—Some permissible limit.

Sri MULKA GOVINDA REDDY.—It is the Congress Party that is responsible for that.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, I am thankful that he has given it in good spirit as he himself said. I take it in that same good spirit. But let him not harp upon these differences, for they are inherent in political institutions and inherent in human nature when human feelings come to play. It is not as though we are all angels and gods. After all, we are human beings and we err sometimes and it is to be hoped that the Congress Party or the Congress Organisation will not give room for the Opposition Leader to hit us on this account.

Sir, I believe Sri K. Pattabhiraman and other Members dealt with the problem of unemployment. They say that we have no plan. Even if the Five-Year Plan is placed before them, they refuse to see it. What are we to do? The Five-year Plan which contemplates to spend 2400 and odd crores of rupees is a Plan *par excellence* which gives employment. If that hard fact cannot be seen by Hon'ble Members, I cannot adduce any other argument. If dams are constructed, so many engineers are employed, so many contractors are employed, so many coolies are employed, not to speak of clerks and other officers. I would like to ask in all seriousness, what is the alternative employment scheme that they have got in view? Let them tell us. To merely say that Government has no scheme of employment when there is a specific scheme before them, it is merely a criticism made for the sake of criticism.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—You never consulted us.

Sri J. MOHAMED IMAM.—We have got an alternative scheme.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, if Sri Hutche Gowda was not consulted, his chief was consulted. Acharya Kripalani was consulted.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Not at all; I emphatically deny.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—The Praja Socialists were invited by the Hon'ble the Prime Minister and after due consultation the Five-Year Plan was evolved. At least that much of credit I think, Sri Hutche Gowda will willingly take it. If he does not take it, it is to my benefit.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಆಚಾರ್ಯ ಕೃಪಾಲನಿಯವರು ಈ 5 ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ನಿರ್ದೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಚಿತ್ರ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—And so far as Mysore is concerned, Hon'ble Members have to see facts. It is no use going on saying what somebody somewhere said: 'there is no employment; let us go on repeating it', as Sri Imam said, 'His Master's Voice.' Go to any project, whether it is a Bridge, whether it is a tank or whether it is Vidhana Soudha and see how many people of Mysore State are working there. You may yourself verify. So far as manual work is concerned, I do not know what it is due to, most of the works we have taken up are being worked by people from Madras State—either Andhras or the Tamilians. If there was really unemployment—I am confining myself to the manual labour only—no one prevented the people of Mysore from going and working in these projects. We are spending today, annually, to the tune of five to six crores of rupees on these projects and these five to six crores of rupees could have been earned easily by our own people and kept in their pockets. Go to any part of the district in Mandya. Even the agricultural labour is coming from Vellore and other areas of Madras State. Therefore, to say that there is unemployment among the people of Mysore State in the field of manual work is a proposition which I cannot accept and which you yourself will not accept if you look into these facts.

There is unemployment among what is called the educated classes. The educated classes to a great extent are

unemployed because they cannot do manual work. Each one of them wants to be employed in some office. The result is that all the graduates that are turned out by Universities, or Colleges and High Schools cannot be employed in the very nature of things. It is everybody's opinion, considered opinion, that unemployment among the educated classes is more due to the educational system rather than to want of occupation in this country. As I have often said, it is not a question of unemployment with them, but it is a question of mal-employment. If people want to do manual work and earn much more than a clerk, it is surely through the various vocations. A carpenter earns more than a clerk; a brick-layer earns more than the head clerk. But they are not willing to do such works, they are not psychologically prepared for that. Therefore, the root of the problem is the present educational system. As all of you know, we have taken the onerous task of reforming the educational system. The malady is already 60 years old and the remedy has to be applied now onwards. So, we must have some patience so far as educated unemployment is concerned. Even the Government of India and the Planning Commission are devising various schemes. They want to employ thousands and thousands and they are contemplating, what is called, one teacher school. Mysore Government has been allotted about 650 teachers or so. Even there, instead of waiting for long range remedy, we are having interim remedy also. That task has been seriously taken by the Planning Commission and various schemes are being devised. Even the Community Project and the National Extension Service Scheme, Sir, which was so blindly criticised by the Opposition Leader, is meant to solve unemployment. It is true that a number of educated people are being trained and are made to work in these projects. Since there are so many educated unemployed, they can be harnessed to these rural upliftment work. These schemes of Community Projects and National Extension Services are meant primarily for improving the economic

and other progress of the rural areas and secondly to give employment to the educated unemployed.

Sir, Sri Pattabhiraman and very often the Leader of the Opposition, made observation that Government of India has not been financially very helpful to Mysore Government. I might state, Sir, that when compared to the previous position we occupied in the polity of India, it is true that we were financially better because we had the railways, we had income tax and other good resources. Those have been taken away by Government of India. But, we have to remember that they did not snatch it away from us and they did not ignore our financial position. It was constitutionally done. It was a Constitution framed for the whole of India with the consent of the people. The Constituent Assembly was composed of the representatives of all the people and it is that Assembly that framed that Constitution. The Constitution has allotted the resources to the Centre and resources to the States. We have also made a list of Central subjects and a list of State subjects. Therefore, if Government of India is having anything now, it is in accordance with the Constitution and the articles of the Constitution.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—That arrangement is unfair and it must be reconsidered.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, as I said, since the Constitution has been provided by agreement and is being worked by agreement, the question of unfairness does not arise and it improves nobody's case by attacking the Central Government or calling it unfair. Sir, Article 280 of the Constitution contemplates this position. That article envisages the appointment of a Finance Commission every five years. This Commission is being appointed every five years with the sole object of going through the financial allocation and the allocation of the income between the Centre and the State. The only lacuna in that Article is, the State Governments have no voice in that Commission. "It shall be the duty of the Commission to make recommendations

(Sri K. HANUMANTHIYA.)

to the President". The Finance Commission is appointed by the Central Government and the Commission makes recommendation to the President and the Central Government takes decision. It is here that the difficulty has arisen. If the State Governments had been given certain amount of right to influence the final decision of the Government of India or the Finance Commission report or the recommendations made by them, then we could have urged our views. What happens now is, the Commission goes and examines witnesses in every State and Government gives its opinion. That is merely in the nature of evidence given or adduced. The final report is drafted by the Finance Commission; the final decision is taken by the Central Government and therefore it is thought, it might be said with some amount of justification, that the final decisions that are taken are not altered by the Central Government. Naturally it will decide to some extent, even unintentionally, to its own advantage. But after all the Government of India is not governed or constituted by foreigners, or by unrepresentative people. Just as we are elected to the State Assembly, the members of the Parliament are elected on the same basis to the Parliament. The Cabinet Ministers are selected on the same basis as we do here. It is for the members of the Parliament and Cabinet Ministers who go from the States to think about these matters and do justice to the States. Therefore even so there is a constitutional remedy. We cannot go and blame anybody in particular. It is the representatives of the States in the House of the People in particular and the Council of States in general that have to take up this issue, if these recommendations go before them. It means that it is the Central Cabinet which consists of the representatives from all over India, from almost all the States that has to bestow attention to this aspect of the matter. I hope in the light of the experience we have gained by working this article, in the light of the opinion that is strongly held by this House, things will be cor-

rected by the next Finance Commission. In the meanwhile we cannot do anything in the matter. The only thing that we can do is to make representation to the Planning Commission, and that is being made. I do not want to take the time of the House by a detailed statement of the Central aid to the Mysore State. I will do so in one of these days. Take it from me that the Planning Commission and the Government of India have been more considerate to the Mysore State than they have been to any other State. (*A voice:* But what was the additional benefit?) It is not a matter for the Government; so far as we are concerned, it is a matter of being grateful to the members of the Planning Commission and the Central Cabinet for doing their best so far as Mysore State is concerned.

Mr. SPEAKER.—What does Sri Mohamed Imam propose to do with his amendment?

Sri J. MOHAMED IMAM.—I press my amendment, Sir.

Mr. SPEAKER.—Then I shall put your amendment first to the vote of the House. The question is:—

"Add the following at the end of the Motion of Thanks:—

'but regret that being pre-occupied with party factions, indiscriminate touring, ceremonial functions, Your Highness's Ministers have not taken effective steps to maintain efficiency in administration or to raise the standard of living of the common man and they have disregarded the public demand for the appointment of a Committee to enquire into the firing on the people at Mysore on the opening day of the recent Dasara Celebrations and have not taken necessary steps to solve the growing unemployment or to ameliorate the conditions of the depressed classes'."

The motion was negatived.

Mr. SPEAKER.—What does Sri K. Pattabhiraman propose to do with his amendment?

Sri K. PATTABHIRAMAN.—I seek the leave of the House to withdraw my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That an Address be presented to His Highness the Rajpramukh in the following terms :—

“May it please Your Highness,

‘We, the members of the Mysore Legislative Assembly assembled in this session, beg leave to thank Your Highness for the Address

delivered to the Members of both Houses of the Legislature’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for the day and meet tomorrow at 12 NOON.

The House adjourned for the day at Twenty-Five Minutes past five of the Clock to meet again at 12 Noon on Tuesday, the 19th January 1954.
